

☯ .. คำนำ

แล้วก็ได้เวลาเขียนเอกสารที่ตัวเองรู้สึก 'ชยาด' มานานแสนนาน ... 'อึ้ง' ... !!!!

'อึ้ง' คือหนึ่งในจำนวน 'คัมภีร์' ที่ผมตั้งใจเอาไว้ว่า ผมจะต้องหาเวลาอ่าน และทำความเข้าใจกับมันให้ได้ ก่อนที่ผมจะข้ามภพนี้ไป ... :D ... แต่จนแล้วจนรอด ผมก็ได้แต่รีๆ รอๆ เพราะมัวแต่รู้สึกเสียดายเวลาที่อยากเหลือไว้ให้กับหนังสืออีกหลายร้อยกิโลกรัมที่ผมยังไม่ได้อ่าน ด้วยเหตุผลสำคัญประการหนึ่งก็คือ 'อึ้ง' นั้นยิ่งใหญ่เกินไป และมีความลึกซึ้งซับซ้อนมากจนเกินไป ในขณะที่ผมประเมินกับตัวเองเอาไว้ว่า ผมน่าจะใช้เวลา 'หลงเสน่ห์แห่งความไม่รู้เรื่อง' ของมันไปอีก..น..ว..น..มาก ๆ ... จนถึงกับอาจจะไม่เหลือเวลาใดๆ สำหรับสรรพความรู้อื่นๆ ที่ตัวผมเองยังอยากจะไปซะทุกๆ เรื่อง ... และทำให้ 'อึ้ง' คือ 'คัมภีร์' ที่ผมทั้งอยากอ่านอย่างที่สุด และไม่อยากอ่านอย่างที่สุดในเวลาเดียวกันมาโดยตลอด !?!?!?

ในขณะที่ 'กระแสความนิยม' เกี่ยวกับ 'อึ้ง' นั้น มักจะกระเตยตไปในลักษณะของ 'การตีความ' ให้มันเป็น 'ตำราพยากรณ์' บ้าง ... หรือไม่งั้นก็เรียกมันซะว่า 'ศาสตร์แห่งความเปลี่ยนแปลง' บ้าง ... หรือไม่กี่เรียกมันว่า 'คัมภีร์แห่งการเปลี่ยนแปลง' บ้าง ... แต่ผมกลับมีความรู้สึกที่ 'อึ้ง' น่าจะเป็น 'คัมภีร์ทางปรัชญา' ว่าด้วย 'ศาสตร์แห่งการครองตน' ซะมากกว่า และทำให้ผมไม่ค่อยจะศรัทธาในวิธีการ 'ตีความ' ให้ 'คัมภีร์อึ้ง' ต้องจมปลักอยู่กับ 'ความเชื่อ' ในแง่ของ 'การพยากรณ์' ชนิดที่แทบจะทุกตำราต่างก็พยายามหว่านล้อมให้เราต้องเชื่ออย่างนั้น ... ซึ่ง ... ในที่สุดแล้วก็อาจจะเป็นไปได้ว่า ผมเองต่างหากที่เป็นฝ่ายตีความผิดไปจากวัตถุประสงค์ดั้งเดิมของการเขียน 'คัมภีร์อึ้ง' ... แต่ว่า ... 'คัมภีร์' ที่มีไว้ให้เชื่อยอมไม่ใช่ 'คัมภีร์' ที่ควรค่าแก่การศึกษา ... หากทุกสิ่งทุกอย่างที่มีใครเคยเอ่ยอ้างเอาไว้ใน 'คัมภีร์' คือสิ่งที่เราไม่สามารถคิดให้แตกต่างออกไปได้เลยแม้แต่น้อย การนั่งท่องสูตรคุณก็น่าจะมีคุณค่าที่สูงส่งไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการพำนักเพื่อละเมอเพื่อเรอข้อความจาก 'คัมภีร์' ประเภทอย่างนั้นออกมาซักเท่าไร !!!

และถึงแม้ว่าในที่สุดแล้ว 'คัมภีร์อึ้ง' ที่อาจจะเพียง 'ตำราพยากรณ์' จริงๆ อย่างที่นักแปลทั้งหลายพยายามจะหว่านล้อมพวกเรา ... ผมเองก็ยังไม่ค่อยจะเห็นด้วยกับ 'วิธีการ' ให้ได้มาซึ่ง 'คำพยากรณ์' ตามที่ตำราต่างๆ ร่ายเอาไว้ซะยาวเหยียดนั้นอยู่ดี ... ไม่ว่าจะเป็วิธีการเผาะกระดองเต่าหรือกระดุกสัตว์ ... ไม่ว่าจะเป็วิธีการเสี่ยงเซียมซีหรือเขย่าไม้ดิว ... ไม่ว่าจะเป็วิธีการโยนเหรียญให้พลิกคว่ำพลิกหงาย ... ฯลฯ ... เพราะ 'พิธีกรรม' เหล่านั้นมันก็แค่อาศัย 'ความบังเอิญ' ใน 'ปัจจุบันขณะ' ที่ไม่ได้บ่งบอกอะไรเกี่ยวกับ 'อนาคต' เลยซักนิดเดียว ... แล้วถ้าจะอาศัยเพียงแค่ 'ความบังเอิญ' มาเสี่ยงทายกัน ผมก็ยังมีความรู้สึกว่า การเขียนเบอร์ใส่กระดาษแล้วล้วงเอามาจากกระโถนที่ไหนก็คงจะไม่แตกต่างกัน ... มั่ง !?!? ... ไม่งั้นก็เขียนเบอร์มั่วๆ มาแปะข้างฝาแล้วปาลูกดอกให้ที่ตกลงไปก็คงจะได้ผลลัพธ์แบบบังเอิญๆ ที่ไม่น้อยหน้าไปกว่ากันซักเท่าไรอยู่ดี ... มั่งอีก !?!?!? ... แล้วไอ้เรื่องบังเอิญๆ ทั้งหลายทั้งปวงในโลกที่หลากหลายของพวกเราแต่ละคนนี่ มันก็ไม่ควรจะมีขอบเขตอยู่เพียงแค่ 64 แบบเท่าที่ 'คัมภีร์อึ้ง' จงใจให้จำกัดอยู่เพียงเท่าที่เห็นมาตั้งหลายพันปี ... เพราะฉะนั้น ... ผมมีเหตุผลบ้าง บอๆ ของผมอีกมากมายก่ายกองที่จะไม่ยอมเชื่อถือใน 'พิธีกรรม' ที่ไม่ได้ใช้สติเหล่านั้นไปตลอดกาล ... แต่ผมกลับมี 'ความเชื่อ' ว่า 'คัมภีร์อึ้ง' นั้น น่าจะเกิดจาก 'ความจงใจ' ที่จะซุกซ่อนความหมายอะไรบางอย่างเอาไว้ และน่าจะเกี่ยวข้องกับ 'คัมภีร์' โบราณเล่มอื่นๆ อีกหลายเล่ม และน่าจะเกี่ยวข้องกับ 'ศาสตร์' อะไรบางอย่างที่ยากแก่การอธิบายด้วย 'ถ้อยคำ' ในยุคสมัยที่มันได้รับการถ่ายทอดเอาไว้ ... ซึ่งผมก็ไมรู้หรือ !?!? ... เพราะเรื่องไหนที่ผมรู้แล้ว ผมก็ไมรู้เหมือนกันว่าตัวเองยังจะอยากอ่านมันไปทำไม ?!?!?! ... :D

ภาพที่ 1 : ลำดับอนุกรมแบบของ Fu Xi หรือที่รู้จักกันในชื่อว่า Earlier Heaven Order

ภาพที่ 2 : ลำดับอนุกรมแบบของ King Wen หรือที่รู้จักกันในชื่อว่า Later Heaven Order

! .. ไ้ยก่วย

หนึ่งในจำนวนหลายๆ เรื่องของ 'อี้จิง' ที่น่าทึ่งสำหรับผมก็คือ 'ไ้ยก่วย' หรือที่หลายๆ คนมักจะเรียกกันว่า 'ยันต์แปดเหลี่ยม' นั่นแหละครับ เพราะเรามักจะพบเห็นว่า ลำดับขีด 'หยิน-หยาง' บน 'ไ้ยก่วย' นั้น มีลำดับที่แตกต่างกันอยู่สองแบบด้วยกัน แล้วก็ถือกันว่าเป็น 'แบบมาตรฐานทางตำรา' ทั้งสองแบบซะด้วย ???!

แบบดั้งเดิมที่เชื่อกันว่าถูกบัญญัติขึ้นมาโดย Fu Xi อันเป็นกษัตริย์ในยุคก่อนประวัติศาสตร์นั้น ถูกขนานนามในเวลาต่อมาว่าเป็น 'อนุกรมแห่งฟ้า' แต่ฝรั่งเรียกว่า Earlier Heaven Order เพื่อให้ไปเทียบเคียงกับแบบที่ได้รับการปรับปรุงขึ้นมาใหม่โดย 'โจวเหวินอ๋อง' หรือ King Wen ซึ่งฝรั่งเรียกชื่อเป็น Later Heaven Order ... แต่ตามที่มีบันทึกไว้ในเอกสารหลายๆ แห่งปรากฏว่า King Wen ตีความให้ออนุกรมของ Fu Xi เป็น 'อนุกรมแห่งสวรรค์' ซึ่งเป็นอนุกรมตามธรรมชาติก่อนที่มนุษย์จะถือกำเนิดขึ้นมา และเรียกอนุกรมแบบของตัวเองในทำนองว่าเป็น 'อนุกรมแห่งมนุษย์' เพื่อจะประสานความสมดุลแห่ง 'ฟ้า-ดิน' อันเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงแนวความคิดที่ต้องการจะดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืนกับ 'หยาง' และ 'หยิน' ในธรรมชาติตามหลักคำสอนของปรัชญาเต๋านั้นเอง ...

แล้วนักวิชาการทั้งหลายในยุคต่อๆ มา ก็เลยเอา 'อนุกรมแห่งสวรรค์' ของ Fu Xi ไปจับคู่กับ 'อนุกรมเลขฐานสอง' ที่มีเพียง 0 กับ 1 ... โดยกำหนดให้ 'หยิน' ที่เคยใช้ 'เส้นประ' เป็นสัญลักษณ์ ถูกแทนที่ด้วยเลข 0 และกำหนดให้ 'หยาง' ที่เคยใช้ 'เส้นเต็ม' เป็นสัญลักษณ์ ถูกแทนที่ด้วยเลข 1 ... ซึ่งมันก็บังเอิญที่ทำได้อย่างลงตัวพอดีพอดี !!! ... ดังนั้น เมื่อนำเอา 'อนุกรมแห่งสวรรค์' ของ Fu Xi มาเขียนเรียงลำดับทางแนวราบ เราก็จะเห็นเป็น 'อนุกรมเลขฐานสอง' ที่ไม่ผิดเพี้ยนเลย ...

000	001	010	011	100	101	110	111

เมื่อเราแบ่งครึ่งซ้าย กับครึ่งขวาออกจากกัน เราก็จะเห็น 'หยิน' กับ 'หยาง' ที่ถูกแยกเป็น 2 ข้างเหมือนกับในภาพ 'ไ้ยก่วย' ของ Fu Xi อย่างพอดีพอดีด้วย ... และถ้าหากเราสังเกตดู 'คู่ตรงข้ามตามแนวแกน' ทั้งหมดในแผนผังของ Fu Xi เราก็จะเห็น 'ความสุดขีด' แห่ง 'คู่ตรงข้าม' นั้นๆ อย่างชัดเจน ...

(000) ตรงข้ามกับ (111)

(001) ตรงข้ามกับ (110)

(010) ตรงข้ามกับ (101)

(011) ตรงข้ามกับ (100)

มันเป็นอนุกรมง่ายๆ ที่ดูแล้วแทบจะไม่ต้องอธิบายอะไรอีกเลย เพราะทุกอย่างดูลงตัว และสมบูรณ์แบบมากๆ การจับ 'คู่ตรงข้าม' ไม่ว่าจะจับคู่จาก 'ลำดับอนุกรมเลขฐานสอง' หรือจะมองให้กลับหัว 'หยิน' กับ 'หยาง' แบบขีดต่อขีดในแต่ละคู่ ล้วนแล้วแต่ได้คำตอบที่ไม่ผิดเพี้ยนกันเลยแม้แต่น้อย และหากเราจะนับจำนวนขีดของ 'หยิน' กับ 'หยาง' ในแต่ละคู่ มันก็จะสมมาตรแบบ 3:3 ด้วยกันทุกๆ คู่ด้วย ... แต่ว่า ... King Wen น่าจะไม่ได้คิดอะไรง่ายๆ เพียงแค่นั้น ... !!!??!

ปัญหาหนึ่งของการแบ่ง 'หยิน' กับ 'หยาง' อย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาดอย่างที่ Fu Xi ทำไว้นั้น กลับกลายเป็นโจทย์ใหม่ขึ้นมาสำหรับ King Wen ไปซะได้ ... **เนื่องจากไม่มีสิ่งใดในโลกนี้ที่สามารถดำรงอยู่ได้โดยลำพัง ซึ่งแต่ละองค์ประกอบของธรรมชาติก็ไม่ได้รับการยกเว้นเหมือนกัน** ... ดังนั้น หากเรานับจำนวนขีดของ 'หยิน' และ 'หยาง' ในแต่ละข้างของ 'อนุกรมแห่งสวรรค์' ที่ Fu Xi ทำเอาไว้แล้ว เราจะพบว่ามัน **ไม่สมดุลกันทันที** !!!! ... และนั่นน่าจะเป็นจุดที่ทำให้ King Wen เชื่อว่า ต้องมีอะไรบางอย่างที่ควรได้รับการปรับปรุง ... โดย 'มนุษย์' !!! ... จนในที่สุดก็ได้กลายมาเป็น 'อนุกรมประหลาด' ที่สร้างความปวดเศียรเวียนเกล้าให้กับบรรดานักคณิตศาสตร์ทั่วโลกในศตวรรษถัดๆ มา โดยที่ไม่มีใครรู้เลยว่า จริงๆ แล้ว King Wen กำลังคิดอะไรของแกอยู่ในเวลานั้น เพราะแกใช้เวลาว่างๆ ที่ถูกขังอยู่ในคุกของราชวงศ์ชางนานถึง 7 ปี นั่งนึกนอนคิดอยู่กับภาพสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ว่านั้น แล้วก็เขียนบันทึกออกมาเป็น 'ต้นร่าง' ของ 'คัมภีร์อิจิง' อันลือลั่นสนั่นโลกฉบับนั้นขึ้นมา ... ผมเองก็ไม่ว่า !!! ... แต่ผม 'เชื่อ' ว่า King Wen ที่ค่อนข้างจะยึดมั่นในอุดมการณ์ และหลักการดำเนินชีวิตตามแนวทางของ ลัทธิเต๋า นั้น น่าจะเป็นมนุษย์ประเภทที่ชอบคิดอะไรให้มันยุ่งยาก หรือมีความสลับซับซ้อนเหมือนอย่างมนุษย์ในอีกหลายๆ ศตวรรษต่อมา ... เพราะฉะนั้น ... แกก็น่าจะคิดอะไรที่มันง่าย ๆ แค่นี้ ... รีเปล่า ... ไม่รู้ละ ???!!??

... 'หยิน' และ 'หยาง' ย่อมจะต้องถ่ายโอนพลังให้แก่กัน เพื่อรักษาสมดุลให้กับทั้งระบบเสมอ ... จึงเป็นเหตุผลที่จะต้องเกิดการ 'แลกเปลี่ยน' ระหว่างสมาชิกฝั่ง 'หยิน' กับสมาชิกฝั่ง 'หยาง' เพื่อให้ 'พลังหยิน' และ 'พลังหยาง' ของ 'ฟ้า-ดิน' เกิดความสมดุล ... โดยการถ่ายโอนพลังดังกล่าว จะต้องก่อให้เกิดเป็น 'กระแสแห่งพลัง' ที่สอดประสานกันอย่างต่อเนื่อง วัฏจักรแห่งสรรพชีวิตจึงจะเกิดการวิวัฒน์อย่างไม่สิ้นสุด ...

แล้ว King Wen ก็น่าจะมองเห็นอนุกรมแบบก้าวกระโดดที่ซ่อนอยู่ใน 'อนุกรมแห่งสวรรค์' ของ Fu Xi อีกชั้นหนึ่ง ซึ่งจะสามารถปรับเปลี่ยนโยกย้าย 'พลังหยิน' และ 'พลังหยาง' ระหว่างทั้งสองขั้วให้เกิดความสมดุลกันอย่างสมบูรณ์

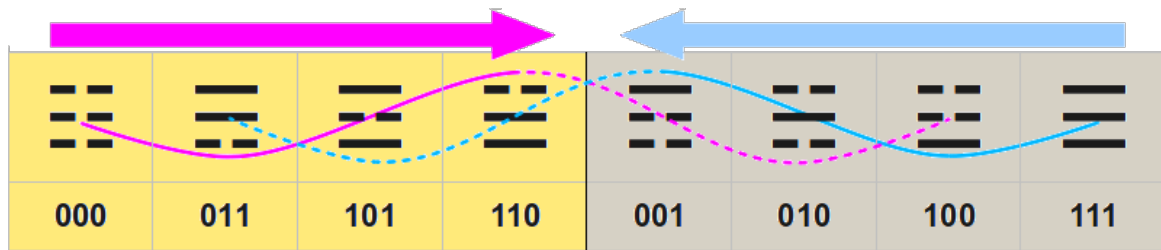
☰	☱	☲	☴	☰	☱	☲	☴
000	001	010	011	100	101	110	111

แล้วก็กลายมาเป็นการแบ่งขั้วของ 'หยิน-หยาง' อีกลักษณะหนึ่ง ซึ่งมีจำนวนขีดของ 'เส้นประ' และ 'เส้นเต็ม' หรือมี 'พลังหยิน' กับ 'พลังหยาง' ในขั้วทั้งสองที่สมดุลกันแบบ 6:6 ทันที ...

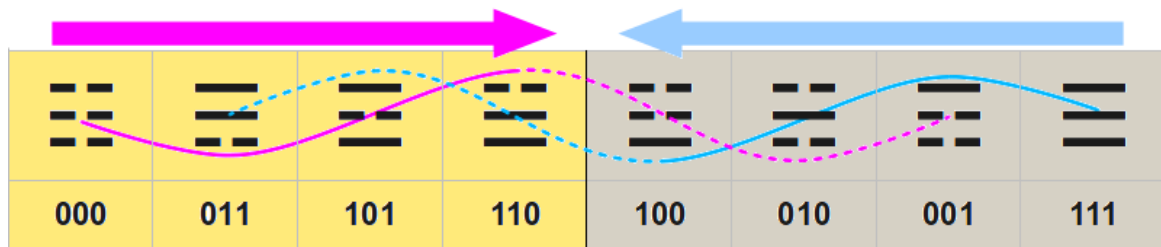
☰	☱	☲	☴	☰	☱	☲	☴
000	011	101	110	001	010	100	111

แต่เรื่องที่ King Wen คิดน่าจะไม่ได้จบลงง่ายๆ แค่นี้ที่เห็น เพราะถ้าหากเราสังเกต 'ระดับของพลังหยิน' กับ 'ระดับของพลังหยาง' จากทั้งสองฝั่งแล้ว เราก็จะเห็นร่องรอยของการ 'ปะทะพลัง' กันอย่างจิงตรง 'แนวชายแดน' ของทั้งสองฝั่ง ... และยิ่งไปกว่านั้น การเคลื่อนตัวของ 'คลื่นพลังหยิน' และ 'คลื่นพลังหยาง' ซึ่งโดยปรกติแล้วจะต้อง

มีทิศทางที่ 'ย้อนรอยกัน' นั้น กลับแสดงอาการที่มีระดับสูงขึ้นหรือต่ำลงพร้อมกันในจังหวะเวลาแบบเดียวกันด้วย อันเป็นสัญญาณที่บ่งบอกถึง 'ความไม่สอดคล้อง' เพื่อเกื้อหนุนแก่กันและกันอย่างที่ควรจะเป็น ...

ดังนั้น King Wen จึงจัดการออกแบบลำดับ 'อนุกรมแห่งมนุษย์' ใหม่ เพื่อให้ 'คลื่นพลังหยิน' สอดประสานกับ 'คลื่นพลังหยาง' และมีการ 'เพิ่มขึ้น' หรือ 'ลดลง' ในจังหวะเวลาและทิศทางที่เกื้อกูลซึ่งกันและกัน ... นั่นก็คือเมื่อ 'หยิน' เพิ่มขึ้น 'หยาง' จะต้องลดลง และเมื่อ 'หยิน' ลดลง 'หยาง' ก็จะต้องเพิ่มขึ้น ... เพื่อเปิดทางให้ 'คลื่นพลัง' ของทั้งสองสามารถที่จะสอดแทรกเข้าหากันและกันได้อย่างต่อเนื่อง ...

และจากแผนภูมิแนวราบที่เห็นนี้ เราก็จะเห็นคู่ตรงข้ามแบบใหม่ของ 'หยิน' กับ 'หยาง' ตาม 'อนุกรมแห่งมนุษย์' ที่ King Wen นำไปเขียนลงในแผนภาพ 'ไ้ยก่วย' ซึ่งกลายเป็นแบบฉบับมาตรฐาน Later Heaven Order อันเป็นต้นเรื่องของลำดับซัดทั้ง 384 ซัดใน 'คัมภีร์อี้จิง' ที่แยกเป็นหมวดหมู่ไว้ 64 บทนั่นเอง ...

☱ (110) ตรงข้ามกับ ☷ (100)

☱ (101) ตรงข้ามกับ ☱ (010)

☱ (011) ตรงข้ามกับ ☱ (111)

☱ (000) ตรงข้ามกับ ☱ (001)

แล้วเราก็จะเห็นได้ว่า คู่ตรงข้ามใหม่ที่มีจำนวน 'หยิน' กับจำนวน 'หยาง' เท่ากันนั้นจะมีเพียง 2 คู่แรก ซึ่งได้ถูกนำไปวางในแนวแกนสมมาตรของ 'ไ้ยก่วย' โดยมีคู่แรกคือ ☱ (110) กับ ☱ (100) อยู่ตรงตำแหน่งแบ่งเขตแดนระหว่าง 'หยิน' กับ 'หยาง' เหมือนกับที่เห็นในแผนภูมิแนวราบ ... ส่วนสองคู่หลังซึ่งมีจำนวน 'หยิน' กับ 'หยาง' ไม่เท่ากัน จะถูกวางในตำแหน่งที่เอียงออกจากแนวแกนสมมาตร และถือเป็นกำลังหลักของการ 'ขับเคลื่อน' ระบบทั้งระบบให้ 'เคลื่อนตัว' ไปได้อย่างต่อเนื่อง ...

จากตรงจุดนี้ ผมก็ได้แก่งคิดหนึ่งจากความพยายามมองหาลำดับอนุกรมตามที่เราได้แก่งคือ ...

แม้ว่า 'อนุกรมแห่งสวรรค์' ของ Fu Xi จะมีความเพียบพร้อมสมบูรณ์ในด้านของรูปแบบ และความเป็นระบบระเบียบที่ชัดเจน แต่การคะคานกำลังกันอย่างสมบูรณ์ของ 'พลังหยิน' และ 'พลังหยาง' ในลักษณะดังกล่าว ย่อมส่งผลให้ระบบทั้งระบบหยุดนิ่งจนไม่อาจเคลื่อนไหว เนื่องจากทั้ง 'แรงดึงดูด' และ 'แรงปะทะ'

ต่างก็สามารถหักล้างซึ่งกันและกัน จนกระทั่งระบบทั้งระบบต้องหยุดนิ่งและไม่อาจก่อให้เกิด 'กระแสแห่งการวิวัฒนาการ' อันต่อเนื่อง ... ในขณะที่ 'อนุกรมแห่งมนุษย์' ของ King Wen นั้น อาจจะถูกเหมือนขาดความสมบูรณ์ในด้านรูปแบบ และหากมองดูอย่างผิวเผินก็เหมือนกับไร้ความเป็นระบบระเบียบที่แน่นอน แต่ในภาพรวมของระบบทั้งระบบกลับมีความสมดุลอย่างลึกซึ้ง ทั้งยังมีพลังแห่งการขับเคลื่อนที่ไม่เคยหยุดนิ่ง ซึ่งสอดคล้องกับความหมายของวงกลม 'ไท่เก๊ก' ที่มองเห็นการพันตุ๊กกันระหว่าง 'หยิน' และ 'หยาง' อันจะต้องคอยผ่อนหนักผ่อนเบาเพื่อเกื้อกูลซึ่งกันและกันตลอดเวลา

หากเราเปรียบเทียบกับการดำเนินชีวิต หรือการประกอบกิจกรรมการงานต่างๆ แล้ว การมุ่งเน้นยึดติดอยู่กับกรอบเกณฑ์ต่างๆ อย่างเข้มงวด และการถือเอาระเบียบประเพณีต่างๆ อย่างไม่ลดราวาศอกระหว่างกันและกัน แม้ว่าในทางหลักการจะเป็นวิถีทางที่ถูกต้อง แต่ก็ยังเป็น 'ความถูกต้องบนพื้นฐานของกฎเกณฑ์ที่ปราศจากชีวิต' และย่อมไม่อาจขับเคลื่อนกลไกใดๆ ให้ก่อเกิดเป็น 'พลังแห่งการวิวัฒนาการ' ... เราอาจจะเรียกสภาวะการณดังกล่าวว่าเป็น 'สภาวะแห่งความยุติธรรม' ซึ่งก็อาจจะแปลความได้ว่าเป็น 'ธรรมแห่งความยุติ' ... เป็นวิถีทางที่ทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ในอาการที่หยุดชะงักลงอย่างสมบูรณ์ ... ลักษณะดังกล่าวก็ไม่ต่างไปจาก 'ลำดับอนุกรมแห่งสวรรค์' ที่ Fu Xi บันทึกเอาไว้

แต่หากเรากระทำการต่างๆ อย่างไร้รูปแบบ และปราศจากความคิดคำนึงถึงความสมดุลต่อภาพรวมทั้งระบบ ชีวิตและสังคมนั้นๆ ย่อมไม่อาจขับเคลื่อนไปอย่างมีประสิทธิภาพ และย่อมขาดกำลังที่จะสนับสนุน หรือส่งเสริมซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่อง ความถูกต้อง และความดีงามทั้งหลายทั้งปวง ย่อมยากที่จะก่อเกิดเป็นพลังสำหรับการวิวัฒนาการที่สมบูรณ์ในทุกๆ โอกาสต่อไป ... แผนผังตาม 'ลำดับอนุกรมแห่งมนุษย์' ของ King Wen จึงเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นถึงแนวคิดที่มองทุกสรรพสิ่งอย่างเป็น 'พลวัตที่สมดุล' ... และเป็น 'ความสมดุล' ใน 'ความไม่เคยหยุดนิ่ง' เสมอ ...

ตัวอักษรสำคัญที่ถูกนำมาใช้เป็นชื่อของ 'คัมภีร์อิจิง' ก็คือตัวอักษร 易 (yi, อี้ มาจาก 'ภาพอักษร' เดิมคือ 巽) ซึ่งหากเราสังเกตให้ดีก็จะเห็นว่า ท่อนบนของตัวอักษรนั้นคล้ายกับจะล้อภาพของ 'วงกลมไท่เก๊ก' (☯) อันถือเป็นจุดกำเนิดแห่งจักรวาลตามคติความเชื่อของปรัชญาเต๋า ส่วนท่อนล่างคล้ายกับจะล้อภาพของ 'เกลียวคลื่นแห่งพลังหยิน-หยาง' ที่สอดประสานกันไปมาเพื่อที่จะก่อให้เกิด 'กระแสแห่งการวิวัฒนาการที่สมดุล' ของทุกสรรพสิ่ง ... ความสวยงามของตัวอักษรที่สอดคล้องกับความลงตัวของ 'อนุกรมแห่งมนุษย์' ตามที่เล่ามานี้ อาจจะเป็นร่องรอยสำคัญที่บ่งชี้ว่า King Wen ไม่ได้คิดอะไรให้มันสลับซับซ้อนเหมือนอย่างที่นักคณิตศาสตร์ในยุคหลังมักจะนิยมอธิบายเรื่องง่ายให้เป็นเรื่องยาก และอธิบายเรื่องยากให้กลายเป็นปัญหาโลกแตก ... และแม้ว่า 'คัมภีร์อิจิง' จะได้รับ 'การตีความ' ให้ไปเกี่ยวข้องกับศาสตร์ยุคใหม่อีกตั้งหลายแขนง หรือแม้ว่าโดยส่วนตัวแล้วผมเองก็ยิ่ง 'อยากเชื่อ' ว่า 'คัมภีร์อิจิง' ได้ชุกซ่อนความหมายบางอย่างไว้อย่างจงใจก็ตาม ... มีอยู่สิ่งหนึ่งที่เราจะต้องไม่ลืมอย่างเด็ดขาดก็คือตัวอักษร 易 (yi) นั้นนอกจากจะแปลว่า 'ความเปลี่ยนแปลง' แล้ว มันยังมีอีกความหมายหนึ่งคือ 'ความเรียบง่าย' ด้วย !!! ... 'การตีความ' หรือ 'การทำความเข้าใจ' ใดๆ เกี่ยวกับ 'คัมภีร์อิจิง' จึงอาจจะไม่จำเป็นต้องใช้วิธีการที่สลับซับซ้อน หรืออาจจะไม่จำเป็นต้องใช้ศาสตร์ชั้นสูงใดๆ เพื่อที่จะค้นหาความหมายของมัน ... เพราะความยุ่งยากเพียงประการเดียวของผู้คนในยุคสมัยปัจจุบันก็คือ การมองสิ่งต่างๆ อย่างตรงไปตรงมาเท่านั้นเอง ;)

| .. Trigrams & Hexagrams

แล้วมันควรมีคำถามมัยละว่า ... เหตุใดถึงกำหนดให้เป็น 3 ซีด ?? ... จะมากหรือจะน้อยกว่านั้นได้รึเปล่า ??
 ในเมื่อทุกคนต่างก็รู้ดีอยู่แล้วว่า เลข 0 กับเลข 1 ในลำดับเลขฐานสองนั้น มันไม่ได้มีข้อกำหนดให้ต้องหยุดอยู่แค่ 3
 หลักซักหน่อย ?? ... ซึ่งจริงๆ ก็ไม่ได้มีข้อกำหนดว่าจะต้องเขียนเป็นเลข 3 หลักมาตั้งแต่แรกด้วย ?? ... แต่
 'อนุกรมแห่งสวรรค์' ของ Fu Xi กลับถูกกำหนดไว้ให้เป็น 000 – 001 – 010 – 011 – 100 – 101 – 110 – 111 ??

ปัญหานี้อาจจะไม่ได้อยู่ที่ 'อนุกรมเลขฐานสอง' ก็ได้มั้ง ? ... รึเปล่า ?? ... เพราะตามคติคำสอนของปรัชญาเต๋า
 เขาเลือกใช้เฉพาะคำว่า 'หยิน' กับ 'หยาง' เพื่อแทนความหมายของ 'พลังที่ตรงข้ามกัน' ซึ่งก็เป็นคำกลางๆ ที่ไม่ได้มี
 การกำหนด 'ค่า' หรือ 'คุณค่า' ไตๆ เอาไว้ในคำทั้งสองด้วย ... แต่ก็มาถึงในยุคหลังๆ เท่านั้นแหละที่มีการนำเอา
 เรื่อง 'เพศหญิง-เพศชาย' หรือเครื่องหมาย 'บวก-ลบ' และเครื่องหมาย 'ศูนย์-หนึ่ง' เข้าไปประกอบคำอธิบายต่างๆ
 ของปรัชญาเต๋า จนในที่สุดก็มีความพยายามที่จะตีความให้เป็น 'อนุกรมทางคณิตศาสตร์' กันไป ... ซึ่ง ... ผมเองก็
 ไม่รู้หรือครับว่า Fu Xi เป็นนักคณิตศาสตร์กับเขาตั้งแต่เมื่อไหร่ เพราะว่าแกเกิดในยุคก่อนประวัติศาสตร์นั่น :D

แต่ก็มีเรื่องที่น่าสังเกตอยู่เรื่องหนึ่งก็คือ การแปลงค่า 'สัญลักษณ์สามซิด' หรือ Trigrams ของ Fu Xi ออกมาเป็น
 ตัวเลขนั้น เขาจะเรียงลำดับ 'จากล่างขึ้นบน' เสมอ และถือเป็นการเรียงลำดับตามแบบฉบับของการอ่านภาพ
 สัญลักษณ์ทั้งหมดของ 'คัมภีร์อี้จิง' ด้วย ซึ่งเหตุผลประการหนึ่งที่มันจำเพาะจะต้องมีแค่ 3 ซีดก็คือ ... 'ซิดล่าง' แทน
 'ดิน' ... 'ซิดกลาง' แทน 'มนุษย์' ... และ 'ซิดบน' แทน 'ฟ้า' ... ในความหมายเชิงสัญลักษณ์ที่ให้นักข่อยอยู่ระหว่าง
 'ฟ้า' และ 'ดิน' และถือเป็นผู้สำเร็จประโยชน์จากความประพฤติปฏิบัติที่จะต้องสอดคล้องกับ 'ลิขิตแห่งสวรรค์' และ
 'บัญญัติแห่งปฐพี' เสมอ ...

อีอัม ... ก็ฟังเข้าที่นี้หนะ !! ... แล้วมันกลายเป็น 6 ซีดได้ยังไง ??!! เอ้า !! ... แล้วจะไปรู้มัยหนะ ???!! ... :D

... จะบอกว่าเป็นการรวมตัวกันของ 'อนุกรมแห่งสวรรค์' และ 'อนุกรมแห่งมนุษย์' ก็ไม่น่าจะใช้ เพราะแผนผังทั้ง
 64 ภาพที่เป็น 'สัญลักษณ์หกซิด' หรือ Hexagrams นั้น ถูกบันทึกเอาไว้ตั้งแต่ยุคของ Fu Xi แล้ว และเป็นไปตาม
 ลำดับ 'อนุกรมเลขฐานสอง' 100% คือเริ่มจาก 000000 (☰ หรือ ☷) .. 000001 (☰ หรือ ☷) .. 000010 (☰ หรือ ☷)
 หรือ ☷) .. 000011 (☰ หรือ ☷) .. 000100 (☰ หรือ ☷) ... เรื่อยไปจนถึง 111111 (☰ หรือ ☷) ... การรวม
 ตัวกันของ 'อนุกรมแห่งสวรรค์' กับ 'อนุกรมแห่งมนุษย์' จึงน่าจะมีผลให้ลำดับอนุกรมใน 'คัมภีร์อี้จิง' ถูกเปลี่ยนซ้ำ
 สลับข้างจนกลายเป็นอย่างที่เห็นในทุกวันนี้มากกว่า แต่ไม่ใช่เหตุผลที่มันจะต้องมี 6 ซีดแน่ๆ !!

... งั้นอะไร ???! ... เอ้อ .. ???!

เหตุผลที่น่าจะเข้าเค้าที่สุดก็น่าจะอยู่ที่คำว่า 'หยิน-หยาง คือพลังที่มีอยู่ในทุกสรรพสิ่ง' เพราะฉะนั้น แม้จะมีบาง
 สิ่งที่เราเห็นเป็นเพียงหนึ่งเดียว แต่เนื้อแท้ย่อมจะต้องมี 'หยิน' และ 'หยาง' เป็นส่วนประกอบด้วยกันทั้งสิ้น จะมี
 ความแตกต่างกันอยู่บ้างก็เพียงแค่ว่า ณ ขณะเวลาหนึ่งๆ สิ่งที่เราสัมผัสรับรู้อยู่นั้น กำลังแสดง 'พลังหยิน' หรือ
 'พลังหยาง' ออกมาต่างหาก ... และนั่นก็น่าจะเป็นเหตุผลของการแทนที่ตำแหน่งทั้งสามด้วย 'ซิดสองซิด' กลายมา
 เป็นภาพ 'สัญลักษณ์หกซิด' อย่างที่เห็นตาตาอยู่นั้นทันที !?!?! ... ซึ่ง ...

หากทฤษฎีนี้ (ของผม) ถูกต้อง นั่นก็หมายความว่า ลำดับอนุกรมของ 'สัญลักษณ์หกซิด' ทั้ง 64 ภาพนั้น ไม่ได้มี
 ความหมายอะไรเลยในทางปฏิบัติ เพราะหากเราพิจารณาว่า 'คัมภีร์อี้จิง' เป็นเรื่องของการให้ 'คำแนะนำ' เกี่ยวกับ
 'การครองตน' ของมนุษย์ ที่จะต้องประสานความสมดุลของฟ้าและดิน นั่นก็แปลว่า มันคือเอกสารที่เราสามารถ
 อ่านมันไปเรื่อยๆ ได้ทั้งเล่ม โดยไม่จำเป็นต้องเรียงลำดับก่อนหลังใดๆ ทั้งสิ้น ... ถูกมัย ?? ... ก็ถูกอีก !! ...

เพราะตามประวัติดั้งเดิมของการเขียน 'คัมภีร์อิจิง' นั้น เขาเล่าลือกันว่า Fu Xi ไม่ได้เขียนอะไรเลย?! ... เว้นแต่เป็นผู้ที่บัญญัติภาพ 'สัญลักษณ์สามขีด' กับ 'สัญลักษณ์หกขีด' เอาไว้เท่านั้นเอง ทั้งยังไม่เคยมีการบันทึกรายละเอียดของคำอธิบายใดๆ มาตั้งแต่แรกด้วย การเสียหายด้วยการเผากระดองเต่าหรือกระดูกสัตว์ เป็นการกระทำเพื่อจะให้เห็น 'ภาพสัญลักษณ์' จากรอยแตกบนกระดองเต่าหรือบนกระดูกสัตว์เป็นสำคัญ โดยจะต้องมีการกำหนด 'คำถาม' หรือ scope ของเรื่องที่ยากจะ 'รับฟังคำชี้แนะ' ให้ชัดเจน เพื่อให้ 'ผู้รู้' เป็นผู้ 'แนะนำ' ว่า อะไรบ้างที่ควรกระทำ หรืออะไรบ้างที่ควรละเว้น ... ณ ขณะเวลานั้นๆ เป็นต้นไป ... ย้าหน้าครึบว่า ... ณ ขณะเวลานั้น !!

ความเป็นจริงก็คือ 'อิจิง' ไม่เคยถูกใช้เพื่อ 'การเสียหาย' มาตั้งแต่แรก แต่มันแค่ดู 'คล้ายๆ' กับเป็นการ 'เสียหาย' เท่านั้นเอง การตั้ง 'คำถาม' หรือกำหนด 'วัตถุประสงค์' ของตนเอง ณ ขณะเวลาหนึ่งๆ แล้วไปนั่งเผากระดองเต่าหรือกระดูกสัตว์นั้น มูลเหตุสำคัญย่อมอยู่ที่ความต้องการที่จะตรวจสอบว่า ณ ขณะเวลานั้นๆ 'ฟ้า' และ 'ดิน' กับสิ่งที่ตนกำลังดำริที่จะกระทำลงไปนั้น มันมีความสมดุลกันมากน้อยแค่ไหน? มีการรบกวน หรือจะมีการกระทบกระทั่งกับ 'เต่า' หรือไม่? มีอะไรบ้างที่ต้องระมัดระวัง? มีอะไรบ้างที่ต้องรีบปรับปรุงแก้ไข? แล้วมีอะไรบ้างที่ไม่ควรก้าวก้าว? ฯลฯ ... ซึ่ง 'ผู้รู้' จะเป็นผู้สาธยาย 'วิถีแห่งฟ้า-ดิน' ไปพร้อมๆ กับ 'วิถีแห่งมนุษย์' ให้เขาเหล่านั้นนำไปปฏิบัติ ... มันไม่ใช่การทำนายทายทักว่าใครจะโชคดี หรือใครจะโชคร้าย ไม่มีการไปห่วย หรือไม่มีการให้เบอร์ใด ๆ ฯลฯ ... ไม่ได้บอกอะไรที่มากไปกว่า 'คำแนะนำ' ว่า เราแต่ละคนจะต้อง 'ครองตน' อย่างไรสำหรับเรื่องหนึ่งๆ ณ ขณะเวลานั้นๆ ...

... งั้น King Wen ทำอะไร??!

'คัมภีร์อิจิง' ที่เราเห็นอยู่ในทุกวันนี้ไม่ได้ถูกเขียนโดยคนๆ เดียวครับ ... King Wen นั้นได้รับการให้เครดิตว่าเป็นคนแรกที่ริเริ่มเขียนบันทึกทั้งหมดของคัมภีร์เล่มนี้ จากการใช้เวลาว่างๆ ในคุกของราชวงศ์ซางนานถึง 7 ปี ... แต่สิ่งที่ King Wen ทำลงไปก็คือการเรียง 'อนุกรมแห่งสวรรค์' ของ Fu Xi ให้กลายเป็น 'อนุกรมแห่งมนุษย์' แล้วก็กำหนด 'ชื่อเรียก' ให้กับ 'สัญลักษณ์สามขีด' ทั้งแปดสัญลักษณ์เป็นครั้งแรก ... จากนั้นก็ใช้หลักการเดียวกันไปเรียงลำดับ 'สัญลักษณ์หกขีด' ทั้ง 64 สัญลักษณ์นั้นซะใหม่ แล้วก็กำหนด 'ชื่อเรียก' ให้กับทั้ง 64 สัญลักษณ์นั้นด้วยพร้อมๆ กับเขียน 'บันทึกคำอธิบาย' สั้นๆ ให้กับแต่ละสัญลักษณ์ที่ถูกกำหนดชื่อเรียกเรียบร้อยแล้วเหล่านั้น ... ก็ทำไว้แค่นั้นแหละ ... สำหรับคำอธิบายที่ลงรายละเอียดเป็นที่ละขีดๆ ของแต่ละสัญลักษณ์นั้น (รวมทั้งสิ้น 384 วรรคหรือวลี) ถูกบันทึกเพิ่มเติมในเวลาต่อมาโดย Duke of Zhou หรือที่หลายคนน่าจะคุ้นหูคุ้นตากว่าถ้าจะเรียกปราชญ์ท่านนี้ว่า Zhou Gong หรือ 'จิวกง' ซึ่งเป็นทายาทของ King Wen และเป็นน้องชายของ 'โจวอู่หวาง' ผู้สถาปนาราชวงศ์โจว ก่อนที่จะยกย่องให้ King Wen ผู้พ่อเป็นปฐมบรมกษัตริย์แห่งราชวงศ์โจวในเวลาต่อมา

'จิวกง' ก็คือผู้สำเร็จราชการของราชวงศ์โจว ในยุคที่องค์รัชทายาท (ซึ่งเป็นหลานชายของ 'จิวกง' เอง) ได้ขึ้นครองราชบัลลังก์ต่อจาก 'โจวอู่หวาง' ในขณะที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ... และเป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องว่า คือปราชญ์ผู้วางรากฐานให้แก่ระบบการเมืองการปกครองของจีนตั้งแต่ยุคราชวงศ์โจว ที่ยังคงต่อมาได้อีกหลายร้อยปี ... 'จิวกง' นั้นได้รับความเคารพนับถือในฐานะที่เป็น 'ต้นแบบ' ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจของปราชญ์คนสำคัญในยุคถัดมาก็คือ 'ขงจื้อ' ... แล้วก็ 'ขงจื้อ' นี้แหละที่นำเอา 'คัมภีร์อิจิง' ฉบับขยายความของ 'จิวกง' มาขยายความต่อด้วยการบันทึกคำอธิบายเพิ่มเติมลงไป และทำให้ 'คัมภีร์อิจิง' นี้กลายเป็นหนึ่งในสุดยอดแห่งคัมภีร์ที่บันทึกโดยปราชญ์ต่างยุคกันถึง 4 คน และมีช่วงห่างของการบันทึกที่ทั้งช่วงกันถึงกว่าสองพันปี นับตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสมบูรณ์อย่างที่เห็นในปัจจุบัน

โดยส่วนตัวแล้ว ผมเองไม่ค่อยจะติดใจกับลำดับอนุกรมทั้ง 64 ลำดับใน 'คัมภีร์อิจิง' นั้นซักเท่าไร เพราะกุญแจสำคัญน่าจะอยู่ที่การจัดลำดับอนุกรมในภาพ 'ไป๋ฮ่วยก่วย' ซะมากกว่า ... ต่อให้เราเข้าใจวิธีการที่ King Wen ใช้ในการเรียงลำดับของสัญลักษณ์ทั้งหมด การทำตาราง index เพื่อการค้นหา 'บท' ที่เราต้องการจะอ่านก็ยิ่งขาดหายไปไม่ได้อยู่ดี เพราะฉะนั้นอยากจะเรียงยังไงก็ไม่เห็นแปลกสำหรับผม :D ... แต่เท่าที่เห็นจากการถอดรหัสโดย

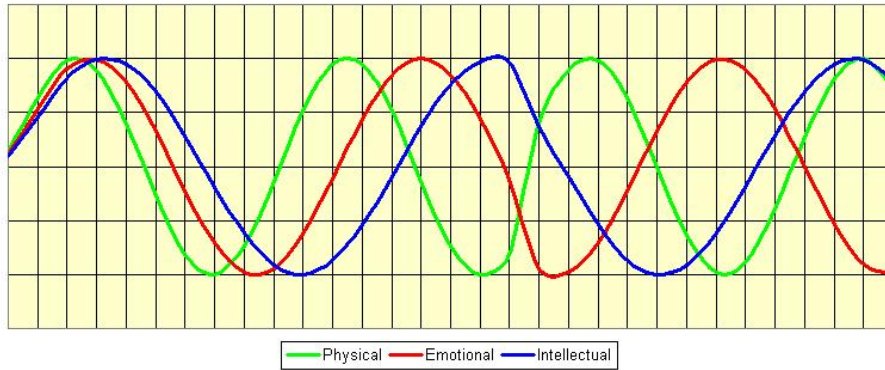
บุคคลหลายๆ คนแล้วก็ปรากฏว่า King Wen เรียงลำดับของ 64 สัญลักษณ์นั้นในรูปของ Sine Curve แบบเดียวกับที่ผมเล่าเอาไว้ในบทที่แล้ว !?!?! ... อันนี้น่าสนใจมาก ก มาก ... ;) ... เพราะภาพของ Sine Curve ของ 'หยิน' กับ 'หยาง' ที่วิ่งไขว้ไปไขว้มานั้น มันทำให้ผมนึกไปถึงอีกเรื่องหนึ่งที่คล้ายกับเป็น 'พยากรณ์ศาสตร์' เหมือนกัน ... นั่นก็คือ BIORHYTHMS !!!! ... แต่เรื่องนี้เดี๋ยวค่อยเล่าต่อ ... ;)

โดยพื้นฐานแล้ว ผมเองไม่ค่อยจะเห็นด้วยกับ 'วิธีการเสี่ยงทาย' ไม่ว่าจะโดยการเขย่าไม้เท้า หรือการโยนเหรียญอะไรนั้นซักเท่าไร เพราะมันดูคล้ายกับว่า เรากำลังให้ความสำคัญกับ 'ความบังเอิญ' มากกว่า 'ความมีสติ' เกินไปหน่อย ... ซึ่งถ้าเราจะ 'เชื่อ' ว่า 'คัมภีร์อี้จิง' มีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของพวกเขาจริงๆ ผมก็ยังคิดว่า มันควรจะมีส่วนอะไรบ้างบางอย่าง ที่สามารถสื่อถึงกันได้มากกว่าแค่การเขย่าไม้เท้า หรือการโยนเหรียญอยู่ดี ... จริงอยู่ที่ในชีวิตของพวกเขาแทบทุกคน มักจะต้องพบเจอกับเรื่องราวที่ไม่เคยคาดคิดมาก่อนอยู่บ่อยๆ แต่นั่นก็ไม่ได้หมายความว่า ชีวิตของพวกเขาแต่ละคน จะต้องแขวนอยู่กับ 'ความบังเอิญ' เหล่านั้นไปซะทั้งหมด ... อีกอย่าง ... จากเรื่องราวที่เล่ามาตั้งแต่แรกเกี่ยวกับ 'ลำดับอนุกรมของอี้จิง' นั้น มันก็น่าจะมีส่วนที่บ่งบอกได้ว่า ลำดับขั้นตอนของการเขียนคัมภีร์เล่มนี้ ไม่ได้เขียนขึ้นมาจาก 'ความบังเอิญ' แต่ทั้งหมดได้ถูกพิจารณาแล้วอย่างถี่ถ้วน ... จะว่าไปแล้ว 'ความเชื่อ' ที่หลายๆ คนมีต่อ 'คัมภีร์อี้จิง' ในลักษณะที่ถือเอา 'ความบังเอิญ' มาสุ่มเพื่อเสี่ยงทายกันนั้น ส่วนหนึ่งก็เพราะคนส่วนใหญ่ 'หลงเชื่อ' อย่างฝังหัวว่า 'ลำดับอนุกรมของอี้จิง' นั้น เกิดจากการ 'เรียงมั่ว' โดย King Wen ... เลยเหมา ๆ กันเอาเองว่า การจะเข้าถึงความหมายที่แฝงอยู่ในคัมภีร์เล่มนี้ จะต้องอาศัย 'ความมั่ว' ในลักษณะที่ต้องไม่มีหลักเกณฑ์ใดๆ เลย ... คิดง่ายดี ... เหนะ !! :D

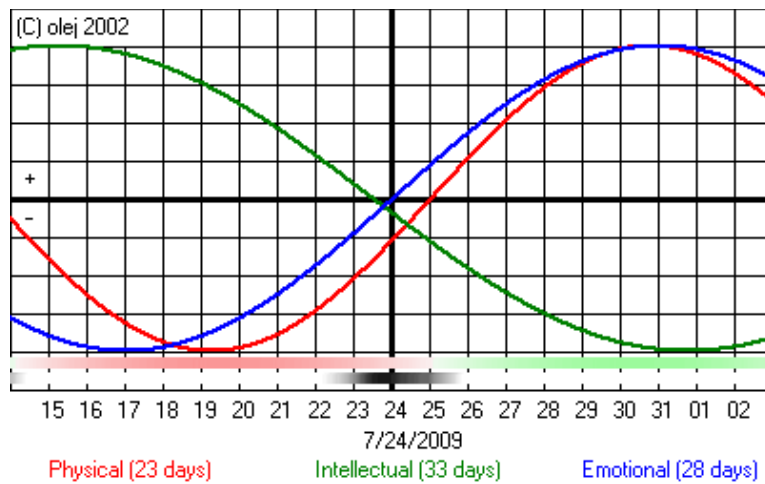
ในทำนองเดียวกัน เมื่อผมเองไม่เชื่อว่า 'คัมภีร์อี้จิง' นั้นเรียงลำดับไว้แบบมั่ว ๆ ผมก็พยายามที่จะสืบเสาะหาความสัมพันธ์ของแต่ละส่วนออกมาให้ได้ ... ซึ่ง ... ไม่ว่าวิธีคิดแบบไหนจะเป็นวิธีที่ถูกต้องก็ตาม ลักษณะของการกระทำอย่างที่ว่านี้เอง ได้กลายเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ 'คัมภีร์อี้จิง' เข้าไปเกี่ยวข้องกับศาสตร์แทบจะทุกแขนง ... หมอดูก็ว่ากันไปแบบหมอดู ... นักคณิตศาสตร์ก็ตีความกันไปแบบนักคณิตศาสตร์ ... นักฟิสิกส์ก็ว่ากันไปแบบนักฟิสิกส์ ... นักเคมีก็ว่ากันไปแบบนักเคมี ... นักดนตรีก็บรรเลงกันแบบนักดนตรี ... นักบู๊ ... นักการทหาร ... นักการเมือง ... นักเคมีฟิสิกส์ ... นักจิตวิทยา ... ฯลฯ ... ทุกๆ สาขาวิชาล้วนแล้วแต่มีกรอบคิดที่สามารถตีความให้ 'คัมภีร์อี้จิง' โหม่เอียงไปตามแบบฉบับในสาขาวิชาของตัวเองได้ทั้งนั้น ... และนั่นก็คือเสน่ห์ของมัน ;)

เพราะฉะนั้น ... หากผมจะจับคู่ให้ 'คัมภีร์อี้จิง' ไปเกี่ยวข้องกับ Biorhythms ก็ไม่ใช่เรื่องที่น่าแปลกใจอะไร ... ถูกมั๊ย ??! ... เพราะภาพของ Sine Curve ที่เห็น กับ 'จำนวนชีวิต' ที่แบ่งเป็น 3 ชั้นอย่างที่เล่าไว้ที่นี่ มันมีอะไรหลายอย่างที่สามารถจับเข้าคู่กันได้กับ Biorhythms อย่างลงตัวพอดี ... หากเราเพียงแต่ตีความให้แต่ละตำแหน่งบน Sine Curve ของ Biorhythms มีค่าเป็น 'หยิน' และ 'หยาง' และกำหนดให้ Sine Curve เส้นใดหมายถึงถึงตำแหน่งไหนบน 'ภาพสัญลักษณ์หกขีด' ของ 'อี้จิง' ได้อย่างสมเหตุสมผล ... และเมื่อ Sine Curve ของ Biorhythms เป็นแผนผังที่มีสูตรคำนวณได้อย่างตายตัว เราก็สามารถที่จะขีดเส้น Biorhythms ของเราล่วงหน้าออกไปอีกนับสิบๆ ปีได้ ซึ่งก็จะทำให้ 'คัมภีร์อี้จิง' กลายเป็น 'ตำราพยากรณ์' ที่ไม่ได้อาศัยเพียง 'ความบังเอิญ' มาเป็นพื้นฐานของ 'การเสี่ยงทาย' อีกต่อไป ... หรือ ... หากจะใช้ 'คัมภีร์อี้จิง' เป็น 'ชุดทรัพย์สินแห่งปัญญา' เพื่อศึกษา 'ข้อคิด' สำหรับ 'การครองตน' ณ เวลาหนึ่งเวลาใดในแต่ละจังหวะของชีวิต นั่นก็ไม่ใช่สิ่งที่ผิดปรกติไปจากความตั้งใจดั้งเดิมของ Fu Xi ที่ออกแบบเครื่องหมายทั้งหมดเอาไว้ให้เป็นเครื่องมือสำหรับ 'ผู้รู้' ทั้งหมด ที่จะคอยให้ 'คำชี้แนะ' แก่ประชาชน 'ผู้ไม่รู้' โดยทั่วถึงกัน ;)

BIORHYTHMS

ภาพเส้นกราฟของ Biorhythms ที่เริ่มต้นจาก 'จุดศูนย์' ณ 'วันที่เกิด' แต่ด้วย 'วงจร' หรือ 'วัฏจักร' ที่มีระยะเวลาห่างไม่เท่ากัน ทำให้เกิดการแปรเปลี่ยนของปฏิสัมพันธ์ระหว่างแต่ละองค์ประกอบ จนยากแก่การคาดเดา หากไม่มีการบันทึกไว้เป็น 'แผนภาพ' หรือ 'แผนที่ชีวิต' ของแต่ละคน

เมื่อเวลาผ่านไปหลายๆ สิบปี เส้นกราฟ Biorhythms ของบางคนก็อาจจะกลายเป็นรูปร่างอย่างนี้ จนแทบนึกไปออกเลยว่า มันมีจุดเริ่มต้นมาจากจุดเดียวกันได้อย่างไร ???! ... :D

|| .. Biorhythms

Biorhythms เป็นแนวคิดหนึ่งที่ถูกคิดค้นขึ้นมาตั้งแต่ช่วงปลายศตวรรษที่ 19 (ประมาณปี ค.ศ.1897 ถึงปี ค.ศ.1902) โดยเป็นแนวคิดที่เชื่อมโยงออกมาจากทฤษฎี Chronobiology อันเป็นทฤษฎีเกี่ยวกับ 'วัฏจักร' หรือ 'วงจร' ของสิ่งมีชีวิตทั้งหลายในธรรมชาติ ซึ่งจะมี 'รอบของการเปลี่ยนแปลง' ที่หมุนวนเป็นจังหวะที่แน่นอนในระดับหนึ่งเสมอ ซึ่งวัฏจักรที่หมุนวนเหล่านี้ จะถูกแยกย่อยเป็นช่วงเวลาตั้งแต่น้อยกว่าหนึ่งวัน, ประมาณหนึ่งวัน, นานเป็นสัปดาห์, เป็นหลายสัปดาห์, เป็นเดือน, เป็นหลายเดือน, ไปจนถึงเป็นปี หรือประมาณ 365 วัน ... และยังมีวัฏจักรที่ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยภายนอก กับวัฏจักรที่ไม่ได้รับผลกระทบจากปัจจัยภายนอก ... โดยมีการกำหนดชื่อเรียกของ 'วงจรชีวิต' ที่สั้นยาวเหล่านี้ไว้ 9 ระดับด้วยกัน

แม้ว่า Chronobiology จะได้รับการยอมรับให้เป็นศาสตร์แขนงหนึ่งของชีววิทยา และมีสถานะเป็นวิทยาศาสตร์อย่างเต็มตัว แต่ Biorhythms นั้นกลับไม่ได้รับการยอมรับในระดับเดียวกัน อย่างไรก็ตาม การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ Biorhythms ก็ยังได้รับความสนใจจากหลายๆ ผู้คน และยังมีการพัฒนาต่อยอดจาก 'การสังเกต' เพิ่มเติมอยู่ตลอดระยะเวลากว่า 100 ปีที่ผ่านมา ... โดยวงจรพื้นฐานของ Biorhythms นั้นจะแยกออกเป็น 3 วงจรด้วยกันคือ Physical (สุขภาพและความแข็งแรงทางกาย), Emotional (อารมณ์ความรู้สึก) , กับ Intellectual (ความคิดและสติปัญญา) ซึ่งรอบของ 'การหมุนวน' สำหรับวงจรทั้งสามนี้จะมีรอบของระยะเวลาที่แตกต่างกันไป

Physical	จะมีรอบของการหมุนวนอยู่ที่ประมาณ 23 วัน
Emotional	จะมีรอบของการหมุนวนอยู่ที่ประมาณ 28 วัน
Intellectual	จะมีรอบของการหมุนวนอยู่ที่ประมาณ 33 วัน

ซึ่งต่อมาก็ยังมีการพัฒนา 'วัฏจักรของสัญชาตญาณ' (Intuitive) ที่มีรอบของการหมุนวนอยู่ที่ 38 วัน และมีการสร้าง 'วงจรด้านพฤติกรรม' จากการนำวงจรทั้ง 3-4 อันที่ว่านั้นไปคำนวณผสมกัน เพื่อที่จะหาค่าตัวแปรบางอย่างที่ส่งผลกระทบเป็น 'ความไม่แน่นอน' ในชีวิตของแต่ละคน ... จุดประสงค์สำคัญของการศึกษาค้นคว้าเหล่านี้ก็เพื่อหาค่า 'ความเปลี่ยนแปลง' ที่แน่นอนบางอย่างสำหรับ 'การทำนายพฤติกรรม' ของมนุษย์แต่ละคนนั่นเอง

การเขียนภาพของ Biorhythms ออกมาเป็น 'กราฟ' นั้นจะใช้ฟังก์ชัน Sine เป็นตัวคำนวณ และจากการค้นคว้าของหลายๆ สำนักในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ต่างก็ยอมรับกันว่า วิธีการคำนวณเส้นกราฟแต่ละเส้นของ Biorhythms นั้น จะคำนวณได้จากฟังก์ชันอย่างนี้ ...

Physical	= $\sin(2\pi t / 23)$
Emotional	= $\sin(2\pi t / 28)$
Intellectual	= $\sin(2\pi t / 33)$

โดยตัวแปร t ที่เห็นในสูตรคำนวณเหล่านั้นก็คือ 'จำนวนวันนับตั้งแต่วันที่เกิด'

แล้วค่าที่คำนวณได้จากทั้ง 3 สูตรนี้ก็ให้นำไป plot เป็นกราฟ Sine Curve ซึ่งจะมีการอ่านค่าเป็น 'บวก' หรือ 'ลบ' แบบวันต่อวัน และสามารถคำนวณเส้นกราฟ Sine Curve ทั้ง 3 เส้นได้ล่วงหน้าเสมอ เพราะตัวแปร t ที่เป็น 'จำนวนวันนับจากวันที่เกิด' ของแต่ละคนนั้นคือค่าที่สามารถนับกันได้อยู่แล้ว

ข้อโต้แย้งต่างๆ ที่ Biorhythms ได้รับมาโดยตลอดก็คือ มันอาศัยการคำนวณทางคณิตศาสตร์ล้วนๆ และการที่มนุษย์ทุกคนที่เกิดวันเดียวกัน จะต้องมีส่วนกราฟที่เหมือนกัน 100% นั้นก็ดูไม่ค่อยจะสมเหตุสมผลกับพฤติกรรมที่มักจะมีความแตกต่างกันของแต่ละคนซักเท่าไร ซึ่งนั่นก็คือเหตุผลสำคัญที่ทำให้ Biorhythms ยังไม่สามารถก้าวขึ้นไปสู่การยอมรับในฐานะของวิทยาศาสตร์จวบจนกระทั่งปัจจุบัน และเป็นปัจจัยผลักดันให้ผู้สนใจใน Biorhythms ยังอยากจะค้นคว้าหา 'เส้นกราฟ' ที่หายไปให้ครบทุกๆ เส้น เพื่อที่จะใช้ประกอบคำอธิบายถึงความไม่แน่นอนในด้านพฤติกรรมของมนุษย์แต่ละคนๆ แม้ว่าจะเกิดวันเดียวกันก็ตาม

แต่ว่า ... ซ้ำ ก่อ น ... ;)

เส้นกราฟ 3 เส้นที่เห็นใน Biorhythms นั้นมันเพียงพอที่จะเทียบเคียงกับ 'อิจิง' ได้ในระดับหนึ่งอยู่แล้วละครับ ;) ... ถ้าหากยังจำกันได้ ผมเล่าไว้ว่า ภาพ 'ไ้ยก่วย' ที่เห็นเป็น 3 ซิตทั้ง 8 ภาพนั้นจะหมายถึง 'ฟ้า-มนุษย์-ดิน' โดยมี 'มนุษย์' อยู่ 'ตรงกลาง' เพื่อ 'สร้างสมดุล' ให้กับปัจจัยที่สุดขั้วทั้งสอง ... และหากนำมาเทียบเคียงกับมนุษย์ หรือ เหตุการณ์ต่าง ๆ ในธรรมชาติ ตามหลักการของ 'อิจิง' นั้น ก็จะกำหนดไว้ว่า การแสดงตัว หรือความสามารถในการถูกสังเกตของ 'หยิน' และ 'หยาง' นั้น จะเรียงลำดับของ 'ความชัดเจน' จากบนลงล่างเสมอ ... ซึ่งหมายความว่า 'เส้นด้านบน' จะแทนความหมายของ 'สิ่งที่สามารถสังเกตเห็นได้ชัดเจน' หรือ 'สิ่งที่ปรากฏสู่สายตาแล้ว' ... ส่วน 'เส้นด้านล่าง' ก็จะแทน 'สิ่งที่ยังซุกซ่อนอยู่ภายใน' ... การกำหนดซิตแต่ละซิตด้วยการโยนเหรียญ หรือการเขย่าไม้ เข็มซีนั้น ก็จะถือหลักให้เริ่มกำหนดจาก 'เส้นด้านล่าง' ขึ้นไปหา 'เส้นด้านบน' จากการโยนเหรียญ หรือการเขย่าไม้ เข็มซีแต่ละครั้ง ... อันเป็นการสะท้อนปรัชญาด้านพฤติกรรมมนุษย์ของชาวจีนที่เชื่อว่า **มนุษย์จะประพฤติปฏิบัติจากรากฐานของอารมณ์ หรือทัศนคติที่ซุกซ่อนอยู่ในจิตใจของตนเองออกมาเสมอ** :)

อ๊ะ ... ลองย้อนไปดูทฤษฎีด้านพฤติกรรมที่ลือลั่นสนั่นโลกของ Sigmund Freud กันมั่ง ... Freud แบ่งระดับของจิตใจมนุษย์ออกเป็น Id, Ego, และ Superego โดยใน 3 องค์ประกอบนี้ ... **Id** คือ 'สัญชาตญาณดิบ' ที่เน้นไปในด้านของ 'การตอบสนองความต้องการตามธรรมชาติของตนเอง' ... ส่วน **Superego** คือ 'อุดมคติ' หรือ 'อุดมการณ์' ที่แต่ละคนได้รับการบ่มเพาะมาจากสังคมหรือการศึกษา เป็นความปรารถนาที่อยากจะทำตามตนเอง ให้มีคุณค่าที่สูงส่งกว่าการปล่อยตัวเองให้ไหลเลื่อนไปตามกระแสของความต้องการที่ดิบเถื่อน ... แล้ว **Ego** ก็คือ 'ตัวประสาน' ระหว่าง 'ความต้องการที่สุดขั้ว' ทั้งสอง ... คล้ายกับภาพของ 'ฟ้า-มนุษย์-ดิน' มากๆ เลย ;) ... แต่อันนี้เว้นไปไม่อธิบายต่อ เพราะผมเพียงแต่อยากชี้ให้เห็นถึงแนวคิดที่ค่อนข้างจะสากลของ 'ความเชื่อ' ที่ว่า ทุกๆ สรรพชีวิตล้วนแล้วแต่ต้องแหวกว่ายอยู่ท่ามกลาง 'ความสุดขั้ว' ของปัจจัยภายนอก และปัจจัยภายในเสมอ และพฤติกรรมหรือ 'การครองตน' ของแต่ละคนก็ล้วนแล้วแต่เป็นการ 'รักษาสมดุล' ให้แก่วิถีชีวิตของตนเองโดยเฉพาะเท่านั้น

ย้อนกลับไปที่ Biorhythms มั่ง... **Physical** นั่นคือ 'สุขภาพทางกาย' ซึ่งเห็นได้อย่างชัดเจนจากการสังเกต ... **Emotional** คือ 'สุขภาพทางอารมณ์' ซึ่งยากแก่การพบเห็นด้วยสายตา ... ส่วน **Intellectual** ก็คือ 'สุขภาพทางปัญญา' ที่จะพิจารณาถึงความเหมาะสมของการแสดงออกต่ออารมณ์หนึ่งๆ ที่ประทุขึ้นมา ณ ขณะเวลานั้นๆ ของแต่ละบุคคล ซึ่งจะว่าไปแล้ว Intellectual ก็คือ 'ตัวประสาน' เพื่อสร้างสมดุลให้กับ 'สิ่งที่จะปรากฏสู่ภายนอก' กับ 'สิ่งที่ซุกซ่อนอยู่ในจิตใจ' นั่นเอง ... ดังนั้น ... หากเราแทนที่ตำแหน่งขององค์ประกอบทั้งสามตามแนวคิดของ Biorhythms ด้วย 'ซิต' แบบ 'อิจิง' เราก็คงได้ ... 'ซิตบน' แทน Physical ... 'ซิตล่าง' แทน Emotional ... และ 'ซิตกลาง' แทน Intellectual ทันที ... :D

แต่ว่า ... อีกแล้ว ... :P

คงจำกันได้ที่ว่าทุกสรรพสิ่งไม่มีทางหยุดนิ่งอย่างตายตัว โดยต่างก็มี 'หยิน' และ 'หยาง' เป็นองค์ประกอบที่ขับเคลื่อนมันตลอดเวลา ดังนั้น การหมุนขึ้นลงเป็นวัฏจักรของ Physical, Emotional กับ Intellectual ก็ควรจะถูกแทนที่ด้วยภาพของ 'หยิน' และ 'หยาง' ในแต่ละช่วงของวัฏจักรที่พวกมันผันแปรไปด้วยเหมือนกัน ... และ ... เส้นกราฟของ Biorhythms ที่เห็นเป็น Sine Curve 3 เส้น ก็จะสามารถแทนที่ด้วย 'ภาพหกซิต' จาก 'คัมภีร์อิจิง' ณ จุดใดจุดหนึ่งที่กำหนดลงไปเป็น 'แต่ละวัน' ได้ทันที !!! ... แล้วถ้อยคำจาก 'คัมภีร์อิจิง' ที่ผมถือเสมือนหนึ่งเป็น 'ข้อแนะนำ' สำหรับ 'การครองตน' ก็จะสอดคล้องกับ 'วัฏจักรชีวิต' ในวันนั้นๆ ของตัวเราเอง

แล้วนี่จะเป็นการ 'จับคู่' ที่ผิดฝาผิดตัวเกินไปรีเปล่า ... ???!

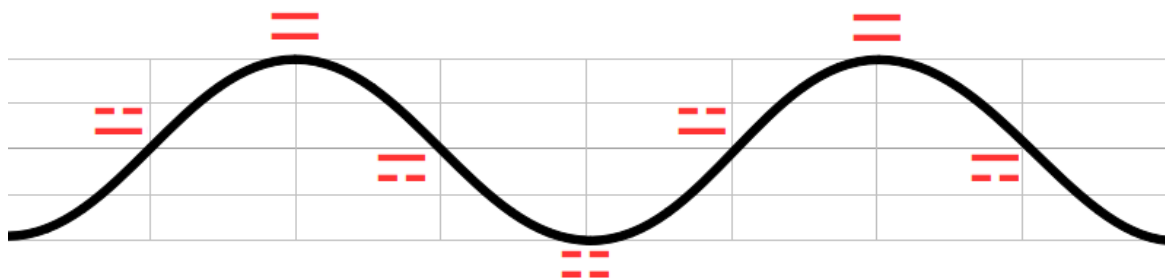
ผมเองก็ไม่ได้สนใจที่อยากจะทำสุจนักหรือครับว่า Biorhythms หรือ 'คัมภีร์อิจิง' นั้นมีความเป็นวิทยาศาสตร์

อย่างน้อยแค่ไหน เพราะทั้งคู่ต่างก็มีที่มาที่ไปจาก 'การเฝ้าสังเกต' เช่นเดียวกับวิทยาศาสตร์แขนงอื่นๆ ทุกแขนง มันอยู่ที่ว่า เราจะใช้เกณฑ์อะไรมาเป็นตัวรองรับ หรือเป็นตัวตัดสินว่า ทฤษฎีหรือแนวคิดหนึ่ง ๆ ควรจะเป็นวิทยาศาสตร์หรือไม่ ???! ... ความเป็นวิทยาศาสตร์นั้น มีความจำเป็นแค่ไหนที่จะต้องสามารถแทนค่าทุกสิ่งทุกอย่างที่สังเกตเห็นด้วยสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ที่ถือกันว่าเป็น 'ภาษา' ของ 'วิทยาศาสตร์' เพียงสถานเดียว ???! ... ความเป็นวิทยาศาสตร์จำเป็นจะต้องถูกบังคับให้มีความคับแคบอยู่เพียงแค่นั้นรีเปล่า ???! ... หรือถ้าจะบอกว่า ทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์นั้นจะต้องสามารถพิสูจน์ได้จากการทดลอง และสามารถแสดงผลลัพธ์ได้อย่างแน่นอนตายตัวในสภาวะแวดล้อมหนึ่ง ๆ เสมอ ... ถ้าอย่างนั้นก็แปลว่า ทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์จะต้องสามารถ 'ทำนายได้ล่วงหน้า' ด้วยไข่ม้อย ???! ... หรือวิทยาศาสตร์เป็นแต่เพียงวิทยาการที่มุ่งสนอง 'ความต้องการรู้อนาคต' ของมนุษย์ อย่างที่หมอดูทั้งหลายพยายามแสวงหาจากเส้นทางอื่นที่แตกต่างออกไปจากการเขียนด้วยภาษาคณิตศาสตร์ ???! ... แล้วพวกเราคือปุถุชนคนธรรมดาที่ยังคงแหวกว่ายอยู่ 'ตรงกลาง' ระหว่างความสุดขั้วของศาสตร์ทั้งสองขั้วนี้ด้วยยังงี้ !!! ... จะพิสูจน์ไปทำไมกัน ???! ... :D

ปัญหาที่ผมอยากจะสนใจในตอนนั้นก็คือ ต่อให้แนวคิดที่จะรวมเอา Biorhythms มาใช้ควบคู่กับภาพสัญลักษณ์ทั้ง 64 ใน 'คัมภีร์อี้จิง' นั้น แม้ว่าจะดูมีเหตุผลผลมากกว่าการเผาะกระตองเต่า หรือเผาะกระดูกสัตว์อย่างวิธีการโบราณหรือการเขย่าไม้เชื่อมซี ก็กับการโยนเหรียญอย่างที่มีการประยุกต์ใช้ในเวลาต่อมาก็ตาม การเขียนเส้นกราฟทั้งสามด้วยฟังก์ชัน Sine สำหรับบุคคลทั่วไป หรือแม้แต่บุคคลที่มีความชำนาญในคณิตศาสตร์ด้านนี้อยู่แล้ว ก็คงจะไม่ใช่ว่าเรื่องที่จะสะดวกใจไปซะทั้งหมดอยู่ดี .. ไข่ม้อย ?! .. การหาหมอดูชักคน หรือการหาอุปกรณ์ประเภทไม้ตีไม้เชื่อมซี หรือเหรียญชักหลาย ๆ อันน่าจะยังง่ายกว่าหาคนที่คำนวณฟังก์ชัน Sine ได้สิน ๆ แบบไม่ต้องอาศัยเครื่องคำนวณอยู่แล้ว :D ... ซึ่งนั่นอาจจะเป็นเหตุผลประการหนึ่งที่ไม่มีความใคร่อยากจะทำถึงแนวคิดนี้มาก่อน เพราะผมยังเชื่อว่าการเห็นภาพต่อเนืองง่าย ๆ อย่างที่เล่าไว้นี้ ไม่มีความจำเป็นต้องอาศัยความสามารถพิเศษใดๆ ทั้งสิ้น ... เหตุผลที่ไม่มีใครเอ่ยถึงมันมาก่อน ก็เพราะมันยุ่งยากแก่การนำเสนอให้คนทั่ว ๆ ไปยอมรับ แล้วนำไปประยุกต์ใช้ทำนองเอง ... ซึ่งก็ไม่เว้นแม้แต่วัยผมเองที่รู้สึกว่ามันยุ่งยากจนเกินไป :D ... เพราะฉะนั้น ... มันก็ต้องหา 'เครื่องมือแห่งยุคสมัย' มาช่วยอำนวยความสะดวกกันนิดหน่อย ... ซึ่ง 'เครื่องมือ' ที่ผมค่อนข้างจะคุ้นเคยอยู่บ้างนั้น เขาเรียกกันว่า 'ซอฟต์แวร์' ครับ !! ;)

ไม่ว่า Biorhythms จะมีสถานะเป็นวิทยาศาสตร์หรือไม่ก็ตาม สิ่งหนึ่งที่เราไม่อาจจะปฏิเสธมันก็คือ มันคือแนวคิดที่ได้รับการพัฒนาขึ้นมากกว่า 100 ปีแล้ว และยังคงได้รับความสนใจจากผู้คนจำนวนมากไม่น้อยเลย และถึงกับทำให้เกิดการพัฒนา 'ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์' เพื่อนำมาใช้สำหรับวัตถุประสงค์เดียว คือการเขียนเส้นกราฟ Biorhythms น้อย่างมากมาย ซึ่งก็มีทั้งประเภทที่ให้บริการฟรีผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีทั้งแบบที่แจกจ่ายให้นำไปติดตั้งเพื่อใช้งานกันได้โดยไม่คิดมูลค่า และมีทั้งแบบที่ต้องเสียเงินเสียทองเพื่อซื้อหากันตามข้อบังคับเกี่ยวกับกฎหมายลิขสิทธิ์ต่างๆ ฯลฯ ... แล้วก็มีทั้งที่ให้เลิกใช้งานได้บนเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นอุปกรณ์พกพาประเภทต่างๆ หรือเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ระบบปฏิบัติการแทบทุกระบบในปัจจุบันด้วย

เมื่อการเขียนเส้นกราฟ Biorhythms ไม่ใช่ปัญหาใหญ่อีกต่อไปสำหรับยุคสมัยปัจจุบัน ปัญหาที่จะต้องคิดต่อออกไปก็คือ เราจะกำหนดความสัมพันธ์ หรือตีความเส้นกราฟของ Biorhythms ให้ออกมาเป็น 'สัญลักษณ์ทกซิด' นั้นยังงี้ ?! :) ... ซึ่งสำหรับปัญหาข้อนี้ ผมตีความตำแหน่งต่างๆ บนเส้นกราฟไว้แบบนี้ครับ ...

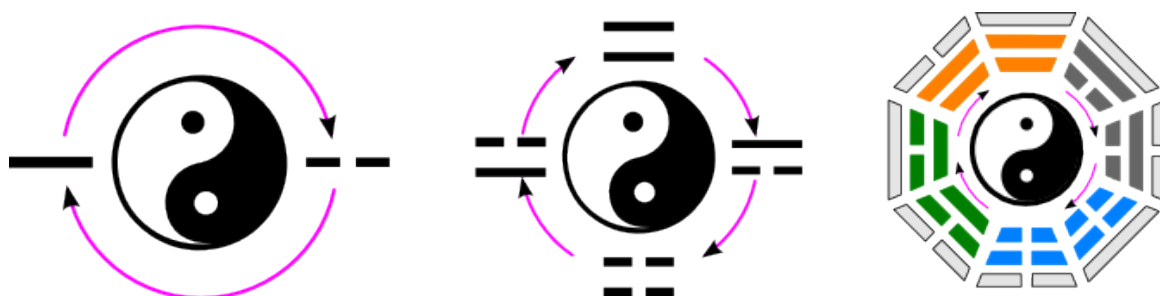

ฉีกอิจิง!!

จุดสูงสุดในแดน 'บวก' และจุดต่ำสุดในแดน 'ลบ' นั้นแทบไม่ต้องอธิบายกันละ ยิ่งไงก็หนีไม่พ้นที่จะต้องเป็น **==** กับ **==** แน่ๆ อยู่แล้ว จุดเชื่อมต่อระหว่างแดนทั้งสองนั้นต่างหากที่จำเป็นจะต้องอธิบายกัน ... ประเด็นที่เราจะเชื่อมโยงแนวคิดของ Biorhythms เข้ากับ 'คัมภีร์อิจิง' นั้น เราก็คงหนีไม่พ้นที่จะต้องเทียบเคียงกับลำดับอนุกรมของ Fu Xi อันถือเป็น 'ต้นแบบ' ของ 'คัมภีร์อิจิง' ให้มันกลมกลืนกันไปพอสมควร ... และเพื่อให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ผมอยากจะให้ดูที่มาของลำดับอนุกรมของ Fu Xi ให้ชัดๆ อีกครั้งหนึ่ง ... โดยคติความเชื่อของชาวจีนโบราณนั้น ทุกสรรพสิ่งล้วนถือกำเนิดมาจาก 'สถานะสมดุลอย่างยั่งยืน' ที่เรียกว่า 太極 หรือ 'ไท่เก๊ก' ... และใน 'ไท่เก๊ก' นั้นเองย่อมประกอบไปด้วย 'พลังแห่งหยิน' และ 'พลังแห่งหยาง' อันเป็นที่มาของสัญลักษณ์ ☯ ... จากนั้น 'พลังแห่งหยิน' และ 'พลังแห่งหยาง' ก็แบ่งแยกออกเป็น 'หยินใหญ่', 'หยินเล็ก', 'หยางใหญ่', และ 'หยางเล็ก' ก่อนที่จะกระจายต่อออกไปเป็น 'สัญลักษณ์ไปยักว่ย' ดังตารางด้านล่างนี้

太極 ☯							
--				—			
==		==		==		==	
☷	☷	☷	☷	☷	☷	☷	☷

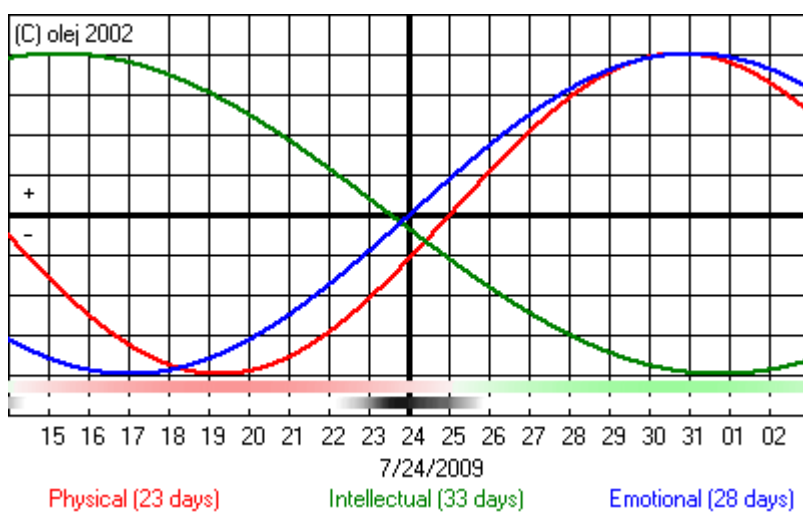
แล้วถ้านำสัญลักษณ์เหล่านี้มาเขียนลงบน 'แผนผังวงกลม' เพื่อให้เห็นภาพของ 'การหมุนวนเป็นวัฏจักร' เราก็จะได้แผนผังอย่างนี้ครับ ...

สังเกตนะครับว่า ลำดับอนุกรมใน 'ไปยักว่ย' แบบของ Fu Xi นั้นยังคงรักษา 'อนุกรมขั้นที่สอง' เอาไว้อย่างสมบูรณ์ ... เมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว การ plot ตำแหน่งลงบน Sine Curve ด้าน 'ขาขึ้น' จาก **==** ไปเป็น **=** หรือจาก 'แดนลบ' ไป 'แดนบวก' จึงควรมีเครื่องหมายเป็น **==** (หรือ 'หยางเล็ก') ในขณะที่ด้าน 'ขาลง' จาก **=** ไปเป็น **==** หรือจาก 'แดนบวก' ไป 'แดนลบ' ก็จะต้องมีเครื่องหมายเป็น **==** (หรือ 'หยินเล็ก') ดังที่ได้แสดงเอาไว้ ... ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดวัฏจักรที่ล้อกับ 'การหมุนวน' ในแผนผังวงกลมของ Fu Xi แล้ว มันก็ยังสอดคล้องกับ 'หลักแห่งวิวัฒนาการ' หรือ 'หลักแห่งการเปลี่ยนแปลง' ตามทฤษฎีแบบ 'คัมภีร์อิจิง' ที่ระบุไว้ว่า **กระบวนการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ย่อมเริ่มต้นจาก 'ภายใน' ไปสู่ 'ภายนอก' หรือจาก 'ซิดล่าง' ไปสู่ 'ซิดบน' เสมอ** ... การเปลี่ยนสภาพจาก **==** เป็น **=** หรือจาก **=** เป็น **==** จึงปรากฏให้เห็นการเปลี่ยนแปลงจาก 'ซิดล่าง' ก่อนทุกครั้ง

เมื่อเราแปลงเส้นกราฟทั้ง 3 เส้นคือ Physical, Emotional, และ Intellectual เข้าด้วยกัน เราก็จะได้ภาพ 'สัญลักษณ์หกขีด' ณ ขณะเวลาหนึ่งๆ ของชีวิต โดย ... Physical จะถูกวางในตำแหน่ง 'คู่บนสุด' ของภาพ 'สัญลักษณ์หกขีด' ... Emotional ก็จะต้องถูกวางในตำแหน่ง 'คู่ล่างสุด' ของภาพ ... ในขณะที่ Intellectual จะแทนที่ด้วย 'คู่ตรงกลาง' เพื่อสะท้อนแนวคิดที่ว่า 'สติปัญญา คือกุญแจสำคัญในการรักษาสมดุลให้กับการรับรู้สัมผัสที่ได้รับจากโลกภายนอก กับอารมณ์และวิญญาณที่เป็นความจำได้หมายรู้ของเราที่อยู่ภายใน' ... :) ... **ภาพ**

สัญลักษณ์หกขีด' ที่แปลงออกมาแล้วนี้ ก็จะไปตรงกับบทโศกบทหนึ่งใน 'คัมภีร์อี้จิง' ซึ่งถ้าเราตามไปอ่าน มันก็จะเป็น 'ข้อแนะนำ' สำหรับ 'การครองตน' ของเราต่อสถานการณ์ของชีวิต ณ ขณะเวลานั้น ๆ และอาจจะดีความไปต่าง ๆ นา ๆ ที่นอกเหนือจากปัญหาด้านสุขภาพทางกาย ทางใจ หรือทางปัญญาก็ได้ ... เช่นว่า เราอาจจะดีความให้หมายถึง 'รูปแบบของปฏิสัมพันธ์' ที่เรามีต่อโลกภายนอกว่า มันเป็นลักษณะที่เราเป็นผู้กระทำ หรือผู้ถูกระทำ ในสถานการณ์หนึ่ง ๆ ... เรามีสภาวะทางอารมณ์ที่หนักแน่น หรือมีความอ่อนไหว ต่อสถานการณ์นั้น ๆ มั้ย ... แล้วเรามีความรู้ หรือมีความเข้าใจต่อสถานการณ์ดังกล่าวดีแล้ว หรือว่ายังขาดความรอบคอบสมบูรณ์เท่าที่ควร ... ผมเองก็ไม่ยืนยันว่าทุกสิ่งที่เราจะได้รับจากการ 'คัมภีร์อี้จิง' เพื่อศึกษา 'ข้อแนะนำ' เหล่านั้นจะเป็นเรื่องที่ถูกต้องเหมาะสมเสมอไปหรอกนะครับ :D ... แต่สิ่งหนึ่งที่ผมค่อนข้างจะมั่นใจก็คือ มันจะเป็นช่วงเวลาหนึ่งที่เราให้ออกาสตัวเองได้ทบทวนสิ่งต่างๆ อย่างรอบด้านมากขึ้น เพื่อที่จะไม่ผลิผลลามาตัดสินใจอะไรลงไปอย่างไม่ยั้งคิด ... ว่างั้นมั๊ย ??!! ;) ...

ตัวอย่างที่เห็นตรงนี้ก็คือ ณ วันที่ 24 กรกฎาคม 2009 เส้นกราฟทั้งสามจะถูกแทนที่ด้วยภาพสัญลักษณ์ Physical (= ที่กำลังเปลี่ยนเป็น = อย่างสมบูรณ์) , Intellectual (=) และ Emotional (=) ออกมาเป็น ☰ (#51) และ ☷ (#17) ให้เราไปค้นจากใน 'คัมภีร์อี้จิง' นั้นเอง ;)

มีบางอย่างที่น่าสนใจพอสมควรสำหรับการแทนค่าด้วยสัญลักษณ์ 'หยิน-หยาง' ลงไปบนตำแหน่งต่างๆ ของเส้นกราฟ Biorhythms ตามที่คิดไว้ ... เพราะตามสูตรการคำนวณเส้นกราฟเหล่านั้น ณ วันที่ t=0 หรือ 'ณ วันเกิด' ของทุกๆ คน จะเป็นวันที่วัฏจักรทั้งสามมีค่าเท่ากันทั้งหมดคือ 0 และถือกันว่าเป็น 'จุดเริ่มต้น' ของเส้น 'กราฟชีวิต' ทุกๆ เส้นด้วย ... ซึ่งลักษณะของ Sine Curve นั้นจะเริ่มทะยานสูงขึ้นๆ จนไปถึงจุดสูงสุดของมัน ก่อนที่จะเริ่มดิ่งลงตามวัฏจักรที่ถี่ห่างไม่เท่ากัน ... ทีนี้ ... หากผมแทนค่า 'หยิน-หยาง' ลงไป ณ 'จุดศูนย์' ที่ว่านี้ด้วยคำอธิบายแบบที่ผมกล่าวเอาไว้ 'ภาพสัญลักษณ์หกขีด' ที่ผมจะได้ก็คือ ☰ ซึ่งเป็นภาพสัญลักษณ์ที่ 63 ตามลำดับของ 'คัมภีร์อี้จิง' ทันที !! ... ฮ๊ะ !!?? ... น่าแปลกมั๊ยที่มันไม่ใช่อันแรกที่เป็นรูป ☰ ??? ... หรือว่าผมควรจะต้องกำหนดวิธีแทนภาพสัญลักษณ์ทั้งหมดนั้นใหม่ ??? ... หรือว่ายังมีบางอย่างที่มันผิดที่ผิดทางไปจากที่ควรจะเป็น แต่คำอธิบายเดิมในการนำภาพสัญลักษณ์ 'หยิน-หยาง' มาทดแทนแต่ละตำแหน่งของเส้นกราฟ Biorhythms มันก็ดูสมเหตุสมผลดีอยู่แล้วนี่นา ... หรือว่ายังไม่ใช่ ???!

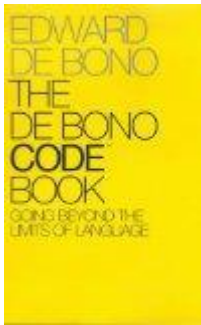
หากเราเปิดดูสัญลักษณ์ที่ 63 ใน 'คัมภีร์อี้จิง' มันจะถูกกำหนดให้มีชื่อในภาษาจีนว่า 既济 ซึ่งแปลว่า Already Fulfilled ซึ่งคล้ายกับกำลังจะสื่อความหมายว่า ระยะเวลาของการตั้งครุภได้ครบกำหนดโดยสมบูรณ์แล้ว ...

(รีเปลา ?!) ... และกำลังจะก้าวเข้าสู่วัฏจักรรอบใหม่ของวิวัฒนาการแห่งชีวิตต่อไป ... เห็นความลงตัวของมันมั้ยล่ะครับ ?! ;) ... แล้วถ้าเราพลิกไปดูสัญลักษณ์ที่ 64 (䷛) ซึ่งเป็น 'บทสุดท้าย' ของ 'คัมภีร์อี้จิง' มันกลับมีชื่อเรียกว่า 未濟 หรือ 未济 ครับ โดยฝรั่งเขาแปลกันเอาไว้ว่า Not Yet Fulfilled หรือถ้าให้ผมแปลเป็นไทย ผมก็จะแปลได้ประมาณว่า 'ยังไม่สัมฤทธิ์ผล' หรือ 'ยังไม่บรรลุผล' ... ซึ่งสำหรับประเด็นนี้ King Wen คงต้องการจะสื่อความหมายว่า วัฏจักรแห่งสรรพสิ่งเมื่อบรรลุถึงที่สุดแห่งวิวัฒนาการแล้ว (บทที่ 63) ย่อมต้องดำเนินไปสู่วัฏจักรรอบใหม่แห่งวิวัฒนาการในลำดับถัดๆ ไปอย่างไม่สิ้นสุด โดยสะท้อนความหมายดังกล่าวผ่าน 'ชื่อเรียกภาพสัญลักษณ์' ว่า 未濟 หรือ 'ยังไม่สิ้นสุด' นั่นเอง ... แล้วถ้าเราจับสัญลักษณ์ ䷛ นี้มา plot ลงบน Biorhythms เราก็จะพบว่ามันคือ 'จุดกึ่งกลางวัฏจักร' เท่านั้น ไม่ใช่ 'จุดวนกลับที่แท้จริง' ของ Sine Curve แต่ประการใดเลย การเลือกใช้สัญลักษณ์ ䷛ ให้กับ 'จุดตัดขาลง' จึงสะท้อนถึง 'ความยังไม่เสร็จสมบูรณ์' ของวัฏจักรอย่างพอดีบพอดีเช่นเดียวกัน ... ดูๆ ไปก็ เ นื้ ย น เ นื้ ย น มากๆ เลยนะเนี่ย ... !!?? ... :D

ส่วนหนึ่งของสาเหตุแห่งปัญหา
ทั้งหลายทั้งปวง
ที่พวกเราต้องประสบ
ในชีวิตประจำวันนั้น
มักจะเกิดขึ้นมาจากสาเหตุใหญ่ ๆ
เพียงสองประการ ก็คือ
... หนึ่ง ...
เรามองว่าสิ่งนั้น ๆ เป็นปัญหา
... สอง ...
เราไม่เคยมองว่าสิ่งนั้น ๆ เป็น
ปัญหา !!??

|| .. The Primary Code

ความจริงเรื่องความสัมพันธ์ที่อาจจะเป็นไปได้ของ Biorhythms กับ 'อิจิง' นั้นเป็น 'ของคิดเล่น' สนุกๆ สำหรับผม เท่านั้นแหละครับ ซึ่งมันอาจจะเป็นความบังเอิญที่เกิดจาก 'ความชน' ของผมเองที่ 'ดื้อ' ไม่ยอมเชื่อในเรื่องของการ เช่าไม้ตีว หรือหยิบหนู่นคว้านี่มาเผาเล่นเพื่อจะดูรอยแตก :D ... ชนวนซึ่งเป็นสาเหตุที่แท้จริงที่ทำให้ผมหนีก็อยาก จะหาอะไรสนุกๆ มาคิดเกี่ยวกับ 'คัมภีร์อิจิง' นั้นมาจากหนังสือของ Dr. Edward de Bono ... อีกแล้วครับ !! :D

หลายปีก่อนหน้านี้ Dr. Edward de Bono ได้เขียนหนังสือบ้าง บอๆ ออกมาเล่มหนึ่งชื่อ ว่า **THE DE BONO CODE BOOK** ซึ่งผมมองว่ามันเป็นไอเดียประหลาดๆ หากจะเอาวิธีการสื่อสารด้วย 'รหัสตัวเลข' มาใช้ในชีวิตประจำวัน หรือแม้แต่การปฏิบัติงานในองค์กร ต่างๆ ... ถึงแม้ว่าแนวคิดนี้จะไม่ใช่นวัตกรรมที่แปลกใหม่อะไร เพราะมันคือวิธีการสื่อสารของ องค์กรทางราชการอย่างเช่น ทหาร และตำรวจ ที่ปฏิบัติกันจนเป็นกิจวัตรอยู่แล้ว

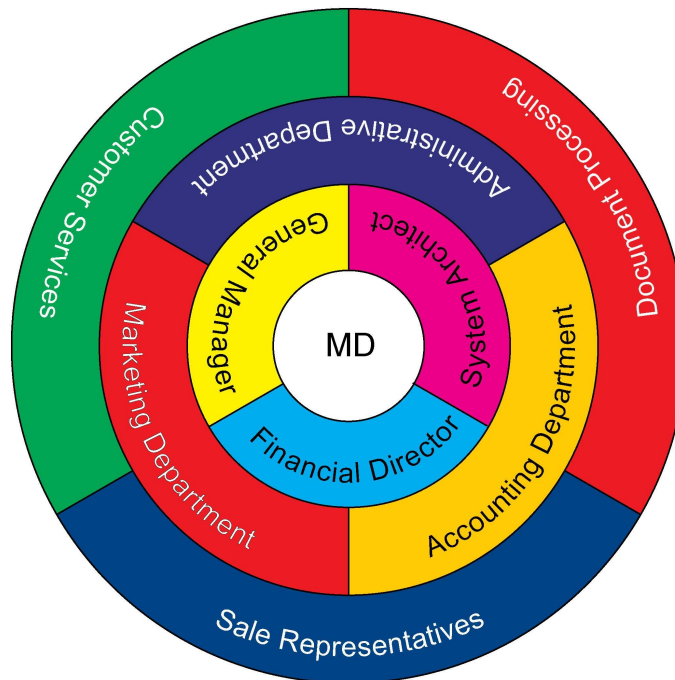
ข้อดีประการหนึ่งของการสื่อสารด้วย 'รหัสตัวเลข' ก็คือ มันจะมีความชัดเจน กระชับ และ หลีกเลี่ยงความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนได้อย่างชะงัดมากๆ ... แต่ข้อด้อยของวิธีการแบบนี้ก็คือ มันเป็นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพดีเยี่ยมแบบ 'เฉพาะกลุ่ม' และ 'เฉพาะงาน' เท่านั้น ซึ่ง ไม่น่าจะเหมาะกับการสร้างเป็น 'ภาษามาตรฐาน' เพื่อใช้งานโดยทั่วไป เหมือนอย่าง

Dr. Edward de Bono พยายามจะบอกว่ามันจะช่วยให้การสื่อสารของมนุษย์มีประสิทธิภาพมากขึ้นกว่าเดิม ... เพราะเมื่อได้ก็ตามที่ปริมาณของ 'รหัสตัวเลข' เหล่านี้มีมากขึ้นเรื่อยๆ มันกลับจะสร้างความสับสนให้กับ การสื่อสารที่เลวร้ายยิ่งกว่าการใช้ 'ภาษามาตรฐาน' ในภาคปกติซะด้วยซ้ำ ... ทั้งนี้เนื่องจาก 'ตัวเลข' ทุกตัวจะมี 'ลักษณะเด่นเฉพาะตัว' หรือ uniqueness ที่โดดเด่นเกินกว่าจะนำไปผสมกับ 'ตัวเลข' ใดๆ เพื่อจะทำให้เกิดเป็น ความหมายอื่นๆ ที่นอกเหนือไปจากตัวมันเองได้ ... การจะใช้ 'รหัสตัวเลข' ในการสื่อสารให้สัมฤทธิ์ผลได้นั้น จึง จำเป็นต้องมีการกำหนด 'รหัสมาตรฐาน' ที่ใช้แทนคำอธิบายยาวๆ ไว้จำนวนหนึ่ง เพื่อให้ทุกคนที่เกี่ยวข้อง สามารถใช้ในการอ้างอิง และมีความเข้าใจในความหมายของแต่ละรหัสตรงกันซะก่อน ... ซึ่ง ... Dr. Edward de Bono ย่อมต้องรู้อะไรถึงข้อจำกัดข้อนี้ของระบบ 'รหัสตัวเลข' เป็นอย่างดี และเป็นที่มาของการพัฒนาหนังสืออย่าง **THE DE BONO CODE BOOK** เล่มนี้ออกมา ...

.. ปึ ง .. !!!??

คนซีเกียจก็มักจะคิดอย่างคนซีเกียจแหละครับ :D ... ผมนึกสนุกขึ้นมาว่า ถ้าเราสามารถกำหนด 'รหัสคำสั่ง' ที่ สั้นๆ ง่ายๆ เพื่อใช้งานภายในองค์กรทางธุรกิจ โดยไม่ต้องไปเค้นสมองมาสร้าง 'พจนานุกรมรหัสคำสั่ง' ขึ้นมาอีก ชุดหนึ่งให้ยุ่งยาก แต่เปลี่ยนไปใช้วิธีการหยิบยืมจากรหัสที่มีคนทำเอาไว้แล้ว และนำมาตีความซะใหม่ให้ สอดคล้องกับรูปแบบของการบริหารองค์กรทางธุรกิจจริงๆ บ้าง มันก็น่าจะใช้ได้เลย :D ... แต่หากเทียบเคียงกับ หนังสือ **THE DE BONO CODE BOOK** ที่ Dr. Edward de Bono นำเสนอเอาไว้แล้วนั้น ผมกลับยังรู้สึก ว่า 'รหัสตัวเลข' ที่ Dr. Edward de Bono พัฒนาขึ้นมาเหล่านั้น ยังมีความสลับซับซ้อนมากจนเกินไป ... และถึงแม้ว่า ชื่อเสียงของแกจะเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในแวดวงของวิชาชีพสาขาต่างๆ หรือแม้แต่ผมเองที่อาจจะเป็น 'แฟนหนังสือ' ของแกอยู่บ้างในระดับหนึ่ง ... แต่นั่นก็ยังไม่เพียงพอที่จะทำให้ **THE DE BONO CODE BOOK** ได้ รับการพิจารณาให้เป็นหนึ่งใน 'พจนานุกรมรหัสคำสั่ง' ฉบับมาตรฐานสากลอยู่ดี ;) ... ผมยังอยากได้อะไรที่มัน practical มากกว่านั้น และมี 'ความเรียบง่าย' ยิ่งกว่า **THE DE BONO CODE BOOK** เล่มที่ 'วางเพลิง' ให้กับ กลไกภายในสมองของผม ... แล้ว 'ความเรียบง่าย' ก็ดันไปพ้องความหมายกับคำว่า 易 จนได้นั้นแหละ !! :D

มันมีปัจจัยประกอบหลายๆ อย่างที่ลงตัวกันอย่างพอดีพอดีสำหรับความคิดที่ผมนำเอา 'อึ้งจิง' มาเกี่ยวข้องกับ การบริหารจัดการ ... โดยจุดเริ่มต้นของเรื่องนี้มันเริ่มมาจากการที่ผมพัฒนาแนวคิดของการเขียน 'แผนผังองค์กร' หรือ Organization Chart ออกมาเป็น 'แผนผังวงกลม' แทนที่จะเขียนเป็น 'แผนผังปิรามิด' เหมือนปรกติที่หลายๆ คนคุ้นเคยกัน ... ผมเรียกชื่อ 'แผนผังวงกลม' ของตัวเองขึ้นนั้นว่า **Circulatory Organization Chart** และมี 'ชื่อรหัส' หรือ Code Name ว่า **3dM** ที่ย่อมาจากคำว่าเต็มๆ ว่า **The Three Dimensional Management**

เรื่องราวของ 3dM ถูกเล่าไว้อย่างค่อนข้างละเอียดแล้วใน **ZhuqiDOX episode 1** ซึ่งแนวคิดหลักของการสร้าง 'แผนผังองค์กร' ออกมาเป็นรูปร่างอย่างนี้ สืบเนื่องมาจากการที่ผมมองการบริหารองค์กรทั้งหมดว่า มีลักษณะเป็น 'พลวัตร' หรือ dynamic ที่แต่ละส่วนงานจำเป็นจะต้องมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน เป็น 'วงจร' ที่ครบวงเสมอ โดยไม่สามารถมองแบบแยกส่วนเหมือนอย่างที่พบเห็นได้ทั่วไปใน 'แผนผังแบบปิรามิด' อย่างที่คุ้นเคยกัน ...

ปัญหาหนึ่งที่ 'แผนผังแบบปิรามิด' ที่ถึงเป็น 'มรดกบาป' ไว้ก็คือ เมื่อมันไม่สามารถสะท้อนสภาพของการปฏิบัติงานที่แต่ละส่วนงานจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน บุคลากรของแต่ละสายงานจึงมักจะมองไม่เห็นความต่อเนื่อง หรืออาจจะถึงกับไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของส่วนงานอื่นๆ ที่จำเป็นจะต้องเกี่ยวข้องกัน และทำให้การประสานงานกลายเป็นเรื่องที่ยุ่งยากซับซ้อน เพราะมันจะต้องวนเวียนจนกลายเป็น 'ระบบราชการ' ที่แต่ละเรื่องแต่ละงานจะต้องไหลวนย้อนขึ้นย้อนลงตามชั้นบันไดของ 'แผนผังปิรามิด' กว่าทุกอย่างจะดำเนินการได้อย่างสมบูรณ์ ... การแก้ปัญหาของ 'แผนผังแบบปิรามิด' เท่าที่ผมเคยพบเห็นมานั้น เขาจะเขียนเป็น solid line กับ dotted line เพื่อจะแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของ 'สายการบังคับบัญชา' กับ 'กลุ่มก้อนของภารกิจ' ที่จะต้องมีการปฏิบัติร่วมกันหลายสายงาน ... ซึ่ง ... นั่นคือการพยายามแก้ปัญหาของการเขียนแผนผังแบบ 'สองมิติ' ให้ดูเป็น 'สามมิติ' เท่านั้นเอง

แต่หากเราสมมุติให้ตัวเองมอง 'แผนผังองค์กร' ลงมาจาก 'ยอดปิรามิด' เหมือนกับการมอง 'แปลน' ของอาคารลงมาจากด้านบน เราก็คงเห็นว่า แผนผังของแต่ละสายงานนั้นจะเสมือนหนึ่งเป็นแต่ละด้านขององค์กรที่หันออกไปสู่โลกภายนอก โดยจะมีส่วนย่อยๆ ของแต่ละสายงานเกาะเกี่ยวสัมพันธ์กันอยู่ภายใน ... 'สายสัมพันธ์' เหล่านี้ที่เอนกโลกบางองค์กรนำไปพัฒนาเป็น dotted line เพื่อแก้ปัญหาที่ 'ภาพสองมิติ' แก้ไม่ตก ... ;) ... ซึ่ง ... จริงๆ แล้วปัญหา

ฉีกอิจิง!!

ทั้งหมดมันเกิดขึ้นจากการที่เรา 'สื่อสารด้วยแผนผังที่ผิดมุม' ต่างหาก ... :D

ที่นี่ ... ผมก็คิดของผมต่อไปอีก คือให้แต่ละจุดของงานมันสามารถที่จะได้รับ feed back จากในระบบมากกว่าหนึ่งทิศทางเสมอ เพื่อให้การตรวจสอบถูกฝังตัวลงไป routine ของแต่ละส่วนอย่างสมบูรณ์ ซึ่งจริงๆ แล้ว มันก็เป็นวิธีคิดที่ง่าย ๆ แบบเดียวกับที่ 'นักบัญชี' เขาชอบใช้กัน นั่นก็คือ การเอาตัวเลขจากเอกสารชุดเดียวกันนั้นแหละเขียนไปใส่เล่มนั้นที่หนึ่ง โอนข้ามกลับมาเล่มนี้อีกที่หนึ่ง บวกทบทไปตรงนั้นนิด วนกลับมาลบออกจากตรงนี้หน่อย โดยที่เขาจัดการให้มันกระจายออกไปช่วยกันทำหลายๆ คน ถ้าผลลัพธ์สุดท้ายมันออกมาตรงกัน ก็แปลว่าทุกอย่างในระบบมันปรกติดีแล้ว ... บ้าต๋มยี่ล่ะ ???! ... แต่มันก็ได้ผลชะงัดเชียวนะ !! :D ... อ๊ะ ... ช่างหัวมัน !! ... :D

เรื่องที่ผมอยากจะเอ่ยถึงสำหรับคราวนี้ก็คือ ผมมีความคิดที่จะแบ่งระดับของงานออกเป็น 3 ระดับ อย่างที่เห็นในภาพนั้นแหละ ... 3 ระดับเท่านั้น ไม่มากไม่น้อยไปกว่านี้ครับ !! ... และผมก็เชื่อว่า ไม่ว่าจะองค์กรทางธุรกิจ หรือองค์กรบำบอระดับไหนก็ตาม มันไม่มีทางที่จะมีมากกว่า 3 ระดับที่ว่านี้ไปได้อย่างแน่นอน นั่นก็คือ ระดับนโยบาย (Policy), ระดับบริหาร (Planning), และระดับปฏิบัติการ (Performing) ... ถ้ามีใครไปเห็นภาพ 'แผนผังปิรามิด' ที่ไหนเขามีมากกว่า 3 ระดับที่ว่านี้ ก็จงรู้ไว้ด้วยว่า นั่นคือการเขียนแผนผังเพื่อสนอง Ego ของคนทำงานเท่านั้น แต่ไม่ได้มีประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานจริงๆ ชักเท่าไรหรือ !! ... :D

แล้วเห็นอะไรที่เกี่ยวกับ 'อิจิง' มั้ยล่ะนั้น ???!

เลข 3 นี่มันเป็นอะไรที่มหัศจรรย์มากๆ สำหรับผมซะจริงๆ :D ... ถ้าคิดซะว่าแต่ละระดับจะต้องประกอบไปด้วย 'หยิน' กับ 'หยาง' ละ ???! ... แล้วถ้าเราเรียงลำดับของ 'สามระนาบของการปฏิบัติงาน' ให้ซ้อนกันขึ้นมาเป็นปึก โดยให้ 'ระดับนโยบาย' อยู่ด้านล่างสุด ... มี 'ระดับปฏิบัติการ' อยู่ด้านบน ... และให้ 'ระดับบริหาร' อยู่ตรงกลาง เพื่อประสานสมดุลระหว่างทั้ง 2 ขั้ว ... เราก็จะได้ 'ภาพสัญลักษณ์ทกซิด' ทั้ง 64 ภาพตาม 'คัมภีร์อิจิง' เลยนั่น ... :P ... มันเป็นเรื่องที่น่าสนุกมากๆ กับการได้คิดอะไรบ้าง บอๆ แบบนี้ ... จริงๆ นะ ... พบผ่าลี !! ... :D

ถ้าถามผมว่าทำไม 'ระดับนโยบาย' ถึงกลับหัวกลับหางไปอยู่ที่ด้านล่าง ... อันนี้ถ้าอธิบายแบบ 'อิจิง' ก็ง่าย ๆ นิดเดียวครับว่า เพราะสิ่งที่อยู่ 'ด้านบน' ของภาพสัญลักษณ์คือตำแหน่งที่ใช้แทน 'สิ่งที่ปรากฏสู่โลกภายนอก' เสมอ ซึ่งนั่นก็คือ 'ระดับปฏิบัติการ' นั่นเอง แล้วระดับอื่นๆ ก็จะค่อยๆ ลดหรือนลึกเข้ามาข้างในเรื่อยๆ ... แต่ถ้าอธิบายด้วยภาษาแบบการบริหารงานยุคใหม่ ผมก็จะรีบอวดความหัวก้าวหน้าของตัวเองทันทีเลยว่า ... แบบนี้แหละที่เขาเรียกว่าการบริหารแบบ Bottom Up ใจ !! ... :D ... หรือที่ผืนคนเขาแปลเป็นไทยไว้ว่า 'การบริหารแบบล่างขึ้นบน' อันเป็นคำยอดนิยมของการบริหารในยุคที่ใครๆ ก็อยากเห็น 'องค์กรแนวราบ' กาน ท้า ง หน้า น ... :D

ยัง .. ยัง .. ยัง ... ผมยังสนุกของผมไม่พอ ... :D

ผมยังไม่ลืมหรือครับว่า องค์ประกอบขั้นพื้นฐานของ 'คัมภีร์อิจิง' นั้นอยู่ที่ 'ภาพสัญลักษณ์สามซิด' หรือที่ฝรั่งเขาเรียกกันว่า Trigrams ซึ่งเรียงตัวอยู่รอบๆ วงกลม 'ไท่เก๊ก' นั้นแหละ ... ถ้า 'คัมภีร์อิจิง' มันจะสามารถถูกนำมาประยุกต์ใช้กับการบริหารงานขององค์กรได้ ... มันก็จะต้องแทนค่าของ 'สัญลักษณ์สามซิด' ทั้งแปดนั้นด้วยชื่อตำแหน่งต่างๆ ที่เป็น 'องค์ประกอบขั้นพื้นฐาน' ขององค์กรได้ด้วยสิ ... ถูกมั๊ย ???!

เพราะฉะนั้น มันก็ถึงเวลาที่ผมจะต้องเจาะลงไปในเรื่องละเอียดของ 'คัมภีร์อิจิง' เพื่อที่จะล้วงดับไตไส้พุงของมันออกมาตีแผ่ให้กลายเป็น **The Organization Code** ซะทีแล้วสินะ !! ... ;)

ว่ากันว่า ตั้งแต่เมื่อครั้งที่ Fu Xi ค้นพบ 'ภาพสัญลักษณ์สามซิด' ทั้ง 8 ภาพ แล้วนำมาประกอบเข้าด้วยกันเป็น 'ภาพสัญลักษณ์ทกซิด' จำนวน 64 ภาพนั้น ดูเหมือนว่าแจะไม่ได้เขียนบันทึกใดๆ ไว้เป็นลายลักษณ์อักษรเลย แต่อาศัย 'การตีความ' และ 'การให้คำแนะนำ' แบบปากต่อปากเท่านั้น ... จวบจนกระทั่งมาถึงยุคของ King Wen ที่เขามีเวลาว่างอย่างเหลือเฟือในคุกของ ราชวงศ์ซางนั้นแหละ King Wen จึงริเริ่มที่จะตั้งชื่อเรียกให้กับ 'ภาพสัญลักษณ์สามซิด' ทั้งแปด และทำบันทึกเกี่ยวกับ 'ภาพสัญลักษณ์ทกซิด' ทั้ง 64 ภาพนั้นขึ้นมาอย่างครบถ้วน เพื่อให้ 'การ

ตีความ' นั้นๆ สามารถได้รับการถ่ายทอดออกไปในฐานะของ 'องค์ความรู้' สำหรับมนุษยชาติ และกลายเป็น 'คัมภีร์อัจฉิง' ที่ถูกนำไปขยายความในเวลาต่อๆ มาโดยปราชญ์ของยุคต่างๆ ทั้งยังแตกแขนงออกไปกลายเป็น ศาสตร์ด้านอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็น โหราศาสตร์, ดาราศาสตร์, อุตุนิยมวิทยา, ภูมิศาสตร์, ฮวงจุ้ย, การแพทย์, การศึกสงคราม, การปกครอง, และแม้แต่ศิลปการต่อสู้, ... แล้วก็ยังมีการนำไปผสมกับวิทยาศาสตร์ยุคใหม่ในด้านเคมีชีวภาพ, พันธุกรรมศาสตร์, ฯลฯ ... อะไรมันจะกว้างไกลได้ขนาดนั้น ... เนอะ !! ... :D ... ผมก็เลยคิดเอาเองว่า รากฐานประการสำคัญของการตีความออกไปซะมากมายขนาดนั้น น่าจะมีกุญแจอยู่ที่ 'ภาพสัญลักษณ์สามขีด' ที่เห็นใน 'ไป๋กั๋วย' นั้นแหละ ... แล้วถ้าหากผมจะเหมาเอาว่า 'คัมภีร์อัจฉิง' ก็คือสมุดบันทึกสำหรับ **The Organization Code** อย่างที่ผมกำลังนึกสนุกกับมัน ... เจ้า 'ไป๋กั๋วย' นั้นก็น่าจะเรียกว่าเป็น **The Primary Code** ที่ทำหน้าที่เสมือนหนึ่งเป็น 'ธาตุทั้งแปด' ขององค์กร ;)

... เพราะฉะนั้น ถ้าเราไล่ลำดับของแต่ละชื่อตาม 'ลำดับอนุกรมแห่งสวรรค์' ของ Fu Xi เราก็จะได้ดังนี้ครับ

坤 kūn	艮 gèn	坎 kǎn	巽 xùn	震 zhèn	離 lí	兌 duì	乾 qián

แต่ถ้าเรียงตาม 'ลำดับอนุกรมแห่งมนุษย์' ของ King Wen เราก็จะได้ชื่อของ 'หยิน-หยาง' ออกมาเป็นแบบนี้

坤 kūn	巽 xùn	離 lí	兌 duì	震 zhèn	坎 kǎn	艮 gèn	乾 qián

ซึ่งก็ต้องมาไล่ความหมายของแต่ละคำที่เป็น 'ชื่อเรียก' ของ 'ภาพสัญลักษณ์' เพื่อพิจารณาต่อไปว่า มันควรจะหมายถึง 'ลักษณะความรับผิดชอบ' แบบไหนภายในองค์กร จึงจะจัดว่าเป็น 'ธาตุหลัก' สำหรับการบริหาร ;)

แต่ก่อนอื่นทั้งหมด เราก็ต้องจำแนกให้ชัดเจนก่อนว่า ในแต่ละองค์กรที่เปรียบเสมือน 'ไท่เก๊ก' นั้น มันจะมีอะไรที่ถือว่าเป็น 'หยิน' แล้วมีอะไรที่ถือว่าเป็น 'หยาง' ... ซึ่งผมก็จัดการแบ่งออกมาเป็น 'ฝ่ายธุรการ' กับ 'ฝ่ายธุรกิจ' ;)
เพื่อที่จะถือว่าเป็น 'หยิน-หยาง' ของทุกๆ องค์กร โดยมี 'ฝ่ายธุรการ' เป็น 'ฝ่ายหยิน' ... และมี 'ฝ่ายธุรกิจ' เป็น 'ฝ่ายหยาง' ... ซึ่งก็ดูเข้าท่าดีเหมือนกัน :D ... ที่นี้ ... เราก็มาดูกัน ;)

☰ ถูกกำหนดให้มีชื่อเรียกว่า 乾 สะกดด้วย pinyin เป็น qián อ่านว่า 'เฉียน' ซึ่งผมอยากจะเสนอวิธีเขียนคำอ่านภาษาจีนเป็นภาษาไทยด้วยการเขียนเป็น 'เฉียน' ซะมากกว่า เพื่อที่จะสะท้อนให้เห็นถึงการเต็มวรรณยุกต์ในแบบของภาษาจีนไว้ด้วย ;)

สิ่งหนึ่งที่หลายคนอาจจะลืมไปก็คือ ตัวอักษรในภาษาจีนนั้นเป็น 'รูปภาพ' ซึ่งคำว่า 乾 นี้ ก็ไม่มีการยกเว้นนะครับ ... ภาพอักษร 乾 ตามอักขระโบราณของจีนนั้นจะเป็นภาพของ 'ดวงอาทิตย์ที่กำลังเปล่งรัศมี เพื่อส่งมอบพลัง 'ชี' ให้แก่สรรพชีวิต' โดยเราจะเห็นสัญลักษณ์แทน 'ดวงอาทิตย์' อยู่ทางด้านซ้ายของตัวอักษร ด้านบนของสัญลักษณ์ดวง

อาทิตยจะเป็นสัญลักษณ์แทน 'หญ้า' หรือ 'ต้นอ่อน' ของพืชพรรณต่างๆ ที่กำลังงอกเงยขึ้นมา ส่วนด้านล่างของดวงอาทิตย์จะเป็นสัญลักษณ์แทน 'ราก' ของบรรดาพืชพรรณต่างๆ ที่ซ่อนไขลึกลงไปในดิน ... ด้านขวาของภาพอักษรแทน 'พลังงาน' หรือ 'ชี' ที่เปล่งประกายออกจากดวงอาทิตย์ และแผ่คลื่นพลังนั้นลงมาจากฟ้า ...

คำว่า 乾 จึงมีความหมายในลักษณะที่ว่า 'เต็มไปด้วยพลังแห่งชีวิต' ซึ่งมี 'พลังหยาง' อย่างเต็มเปี่ยมที่สุดสำหรับ 'การเริ่มต้น' ของทุกสรรพสิ่ง ... และด้วยเหตุนี้ ผมจึงอยากจะใช้สัญลักษณ์นี้แทน 'ผู้ก่อตั้ง' หรือ 'ผู้บริหารระดับสูงสุด' ขององค์กร ... โดยเราอาจจะเรียกมันด้วยอักษรย่อว่า CEO หรือ Chief Executive Officer นั่นเอง ;)

☷ 坤

☷ ถูกกำหนดให้มีชื่อเรียกว่า 坤 สะกดด้วย pinyin เป็น kūn อ่านว่า 'คุน' ... ภาพอักษรนี้ประกอบด้วยอักษร 土 ที่หมายถึง 'ดิน' หรือ 'แผ่นดิน' อยู่ทางด้านซ้าย ส่วนทางด้านขวาจะเป็นอักษร 田 ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทน 'ทุ่งนา' แต่มีขีดตรงๆ ยาวๆ พาดผ่านจากบนลงล่างเพื่อเป็นสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึง 'อิทธิพล' ของ 'แผ่นดิน' ที่สามารถแผ่ไพศาลไปโอบอุ้มสรรพชีวิตทั้งมวลโดยไม่มีการแบ่งแยกว่าสูงหรือต่ำ

คุณลักษณะสำคัญของ 'แผ่นดิน' คือ 'การโอบอุ้ม' หรือการเป็น 'ผู้รองรับ' ให้กับสรรพชีวิตทั้งมวลที่ก่อเกิดขึ้นมาในธรรมชาติ ซึ่งแม้ว่ามันจะไม่ใช่ 'ผู้สร้างสรรค์' ให้เกิดสิ่งใหม่ๆ ขึ้นมา แต่มันก็เป็น 'ผู้หล่อเลี้ยง' ให้ทุกสรรพสิ่งสามารถเติบโตใหญ่ และพัฒนาไปสู่จุดที่สมบูรณ์ที่สุดของสิ่งนั้นๆ เสมอ ... ผมคิดที่จะใช้สัญลักษณ์นี้แทน 'หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ' ซึ่งเป็น 'ผู้รับสนองนโยบาย' จาก CEO โดยตรง และเรียกมันด้วยอักษรย่อว่า COO หรือ Chief Operating Officer ชะเลย ;)

☱ 兑

☱ ถูกกำหนดให้มีชื่อเรียกว่า 兑 สะกดด้วย pinyin เป็น duì อ่านว่า 'ดุย' ... 兑 เป็นอักษรรากของคำที่มีความหมายว่า 'พูด' โดยมีรูปสัญลักษณ์ของ 'ปาก' อยู่ที่ตรงกลางของภาพอักษร และกำลังแสดงอาการของ 'การพูด' และ 'ยิ้มแย้ม' ออกมา ด้านบนเป็นภาพของ 'แขนที่แกว่งไกว' อย่างมีความสุข ด้านล่างเป็นภาพของ 'เท้าที่กำลังวิ่งระบำ' อย่างสุขสันต์ ... คำว่า 兑 จึงมีหลายความหมายด้วยกัน จากเดิมที่เดียวที่หมายถึง 'การพูดคุยอย่างมีความสุข' ก็พัฒนาต่อมาเป็น 'การแลกเปลี่ยนที่มีทั้งการให้และการรับ' ในความหมายว่าเป็น 'การให้และการรับเพื่อแลกเปลี่ยนความสุข' ระหว่างกันและกัน ... ซึ่งภาพ

สัญลักษณ์ในธรรมชาติที่ใช้แทน 兑 ก็คือ 'บึง' หรือ 'ทะเลสาบ' ซึ่งเป็นทั้ง 'ผู้รับ' และ 'ผู้ให้' ด้วย 'ปาก' ที่เปิดกว้างของมันเสมอ :D ... ถ้าจะว่ากันตามเหตุผลของคำอธิบายมานี้ ผมก็ควรจะแทนที่สัญลักษณ์นี้ในตำแหน่งของ 'ฝ่ายขายและฝ่ายบริการ' เพราะเป็นตำแหน่งหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับ 'การพูดคุย', 'ความยิ้มแย้ม', และ 'การแลกเปลี่ยน' เพื่ออำนวยความสะดวกและสนองวัตถุประสงค์ของทั้ง 'ผู้ให้บริการ' และ 'ผู้รับบริการ' และอยากจะใช้ตัวอักษรย่อเป็น SEO หรือ Sales Executive Officer ;)

☶ 艮

☶ ถูกกำหนดให้มีชื่อเรียกว่า 艮 สะกดด้วย pinyin เป็น gèn อ่านว่า 'เกิ่น' ... ตามภาษาถิ่นของทางภาคเหนือของจีนนั้น คำว่า 艮 มีความหมายว่า 'ตรงไปตรงมา', 'ที่ๆ', 'ตรงๆ', 'ไม่อ้อมค้อม' ... แต่ในด้านของภาษาเขียนแล้ว คำนี้กลับไม่ค่อยจะเห็นการใช้งานสักเท่าไรนอกจากใน 'คัมภีร์อี้จิง' เท่านั้น โดยภาพสัญลักษณ์ที่ใช้คู่กับคำว่า 艮 จะเป็นภาพของ 'ภูเขา'

ในแง่มุมมองหนึ่ง ผมมองภาพสัญลักษณ์ 'ภูเขา' นี้ในความหมายของ 'แหล่งทรัพยากร' ที่

องค์กร หรือชุมชนหนึ่งๆ สามารถใช้ประโยชน์จากมันเพื่อการดำรงชีพ และเพื่อประกอบกิจการงานต่างๆ ได้ ... ใน
ขณะที่อีกแง่มุมหนึ่งตามความหมายของภาพอักษร ภาพสัญลักษณ์ 'ภูเขา' ควรจะเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้แทนส่วนงาน
ที่ต้อง 'ที่อู๋', 'ตรงๆ', และต้อง 'มีความน่าเชื่อถือ' อย่างสม่ำเสมอ ... ดังนั้น **หน้าที่ซึ่งรับผิดชอบในองค์กรที่ควร
จะได้รับการเทียบเคียงกับสัญลักษณ์นี้จึงน่าจะเป็น CIO หรือ Chief Information Officer ซึ่งจะต้องรับผิดชอบ
ขอ 'ทรัพยากรด้านข้อมูล' ให้มีความถูกต้อง มีความแม่นยำอย่างตรงไปตรงมา และจะต้องมีความเพียงพอ
แก่ความจำเป็นในการปฏิบัติงานของทุก ๆ หน่วยงานในองค์กรอย่างสม่ำเสมอด้วย**

□ 離

≡ ถูกกำหนดให้มีชื่อเรียกว่า 離 สะกดด้วย pinyin เป็น lí อ่านว่า 'ลี' (เหมือนเดิมครับ
ไม่อยากจะสนับสนุนให้เขียนเป็น 'หลี่' เพื่อจะคงรูปของการเดิมวรรณยุกต์ตามวิธีการออก
เสียงของภาษาจีนเอาไว้) ... คำว่า 離 ในความหมายที่พบเห็นโดยทั่วไปในปัจจุบันนั้นจะ
หมายถึง 'การจากไป' หรือ 'การแยกออกจากกัน' ... แต่ตัวอักษรตัวเดียวกันนี้ในยุค
โบราณของจีนจะมีความหมายว่า 'การมัดติดกัน' ด้วย

อย่างไรก็ตาม 離 ตามความหมายที่ใช้ใน 'คัมภีร์อี้จิง' นั้นจะหมายถึง 'การส่องสว่าง' โดย
ส่วนหน้าของภาพอักษรเป็นภาพของสัตว์โบราณชนิดหนึ่งของจีนเรียกว่า 'ลี' เป็นส่วนที่
เดิมเข้ามาเพื่อแสดงการออกเสียงให้กับคำ ด้านหลังของภาพอักษรเป็นภาพของนกชนิดหนึ่งเรียกว่า 隹 (zhūi)
ซึ่งเป็นนกที่มีขนสีเหลืองสดใส ใช้เพื่อแสดงความหมายว่า 'สูงใส' และ 'ส่องสว่าง' ... ซึ่งภาพสัญลักษณ์ที่ใช้ตาม
'คัมภีร์อี้จิง' นั้นจะเป็นภาพของ 'ไฟ' เพื่อแทนความหมายของ 'ความสูงสว่าง' ประเภทนี้

ผมตีความสัญลักษณ์นี้จากความหมายรวมๆ ของมันว่า มันคือสัญลักษณ์ที่จะต้องมียั้ง 'การรวม', 'การจำแนก',
และควรจะต้องมี 'ความสุขใสเรื่องรอง' ... แต่ก็ยังเป็น 'ของร้อน' ที่ไม่น่าจะมี 'การถือครอง' ไว้นานๆ ... คล้ายกับ 'ไฟ'
ที่มีน้อยจนเกินไปก็ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ ... แต่ถ้ามีมากเกินไปก็รังแต่จะลวกไม้ลวกมือให้เดือดร้อน ... ดังนั้น
**คู่ที่เหมาะสมกับสัญลักษณ์นี้จึงน่าจะเป็น PRD ที่ผมย่อมาจากคำเต็มๆ ว่า Product / Research &
Development ซึ่งทำหน้าที่ในการค้นคว้าวิจัย และการพัฒนาสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ให้กับองค์กร ... ใน
ความหมายที่ว่า ถ้า 'สินค้า' มีน้อยจนเกินไปก็จะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ แต่ถ้าหาก 'สินค้า' มีมากจนเกินไปก็รังแต่
จะเผาผลาญทรัพยากรอื่นๆ ขององค์กรให้เกิดความเสียหาย ;)**

□ 坎

≡ ถูกกำหนดให้มีชื่อเรียกว่า 坎 สะกดด้วย pinyin เป็น kǎn อ่านว่า 'ขั่น' ... ภาพ
อักษร 坎 นี้เคยถูกเขียนด้วยภาพอักษร 土 ที่เป็นอักษรโบราณมากๆ ... ซึ่งภาพอักษร
ดั้งเดิมนั้นจะประกอบด้วย 2 ส่วนคือ ส่วนหน้าเป็นภาพสัญลักษณ์ของ 'แผ่นดิน' ส่วนหลัง
แยกเป็นตอนบนที่ใช้สัญลักษณ์ของ 'คน' ยืนด้วยขาเพียงข้างเดียว อีกขาหนึ่งยกสูงขึ้นพัน
แผ่นดินในลักษณะของ 'การเขดถลา' หรือ 'การพลัดตก' โดยมีตอนล่างของส่วนหลังในภาพ
อักษรเป็นรูปของ 'หลุม' หรือ 'แอ่ง' ... ภาพอักษรดังกล่าวค่อยๆ ถูกพัฒนาจนในยุคหลังๆ
ก็ได้ตัดทอนเอาสัญลักษณ์ของ 'แอ่ง' ตรงส่วนหลังทิ้งไป คงเหลือแต่สัญลักษณ์ 'คน' ที่เคย
พลัดตกลงมาเท่านั้น ... ใน 'คัมภีร์อี้จิง' กำหนดให้ 'ภาพสัญลักษณ์สามขีด' นี้ใช้ภาพ
สัญลักษณ์ทางธรรมชาติเป็น 'หลุม', 'บ่อ', หรือว่า 'แอ่งน้ำ'

ลักษณะของ 'แอ่งน้ำ' หรือ 'น้ำ' ที่หมายถึง 坎 นี้ไม่ได้มีความใหญ่โตเหมือนกับ 'บึง' หรือ 'ทะเลสาบ' ใน
สัญลักษณ์ 兑 (duì) แต่จะมีลักษณะเหมือน pit หรือ pool ซะมากกว่า ซึ่ง 'ผู้คน' ที่อยู่ใน pit หรือ pool ที่ว่านี้
จะต้องมีความระมัดระวังไม่ให้เสียหลักเขดถลา และจะต้องมีความมานะบากบั่นเพื่อที่จะสามารถก้าวออกจาก 'แอ่ง'
หรือ pool ในลักษณะที่ว่านี้ได้อย่างประสบผลสำเร็จ ... **ผมเลือกที่จะใช้ภาพสัญลักษณ์นี้แทน HRM หรือ**

Human Resource Manager เพื่อจะสะท้อนให้เห็นถึงภาระหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคลากร และ ผลักดันให้ทุก ๆ คนสามารถก้าวข้ามความยากลำบาก และอุปสรรคต่าง ๆ ที่ต้องประสบในหน้าที่การงาน ของตนเองไปให้ได้อย่างสมบูรณ์

震

≡ ถูกกำหนดให้มีชื่อเรียกว่า 震 สะกดด้วย pinyin เป็น zhèn อ่านว่า 'เจิ้น' ... ภาพ อักษรนี้ประกอบด้วยส่วนบนที่เป็นภาพของ 'ฝน' (雨, yǔ) ซึ่งมีขีดขวางด้านบนสุดหมายถึง 'ท้องฟ้า' ชีตโค้งๆ ที่ตกลงมาจากฟ้าแทน 'เมฆ' และมี 'หยดน้ำ' ไต่เมฆเป็น 'เม็ดฝน' ... ส่วนล่างของภาพอักษรคือ 辰 (chén) ที่แปลว่า 'เวลา' แต่ในสมัยก่อนมันยังมีความ หมายถึงว่า 'การสั่นสะเทือน' ด้วย และทำให้ 震 คำนี้หมายถึง 'การสั่นสะเทือน' ... ใน 'คัมภีร์อี้จิง' กำหนดให้ใช้ภาพของ 'ฟ้าร้อง' หรือ Thunder เป็นภาพสัญลักษณ์ของ 震 เพราะหากพิจารณาจากภาพอักษรแล้ว เส้นขยุกขยิกด้านล่างของภาพอักษร 'ฝน' จะดู คล้ายกับภาพของ 'สายฟ้า' ที่กำลังฟาดลงมาจากเมฆในขณะที่ฝนฟ้าคะนองนั่นเอง

ในองค์กรต่าง ๆ นั้น หน่วยงานที่ต้องเจอเงืองเงางที่สุดก็น่าจะเป็นงานด้าน 'การตลาด' ที่มักจะต้องมีการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ มีการจัดโปรแกรมลดแลกแจกแถมสำหรับสินค้าหรือบริการต่างๆ มีการป่าวร้องเพื่อแจ้งข่าวคราว กิจกรรมขององค์กรออกไปสู่โลกภายนอก ... เรียกว่าเป็นหน่วยงานที่จะมี 'ความสะเทือน' อย่างชัดเจนที่สุด ... เพราะฉะนั้น ผมจึงคิดว่า CMO หรือ Chief Marketing Officer น่าจะเป็นตำแหน่งหน้าที่ที่เหมาะสมกับภาพ สัญลักษณ์ของ 'ฟ้าร้อง' นี้มากที่สุด ;)

巽

≡ ถูกกำหนดให้มีชื่อเรียกว่า 巽 สะกดด้วย pinyin เป็น xùn หรือ xùn อ่านว่า 'ซุ่ิน' หรือ 'สุ่ิน' ... ภาพอักษรดั้งเดิมของ 巽 นั้นประกอบด้วยส่วนบนที่เป็นภาพของ 'งู' สอง ตัว เพื่อแทนความหมายของ 'ความยืดหยุ่น' และ 'ความต่อเนื่อง' ... ส่วนล่างของภาพ อักษรคือตัว 共 (gòng) ซึ่งมีความหมายว่า 'อยู่ร่วมกัน' หรือ Together ... และทำให้ ภาพอักษร 巽 นี้ถูกกำหนดให้ใช้ภาพสัญลักษณ์ 'ลม' แทนความหมายของ 'การเคลื่อนที่' หรือ 'การดำเนินการ' อย่างนุ่มนวลและต่อเนื่องไปกับ 'กระแสลม'

ผมเองก็เพิ่งจะรู้ว่าชาวจีนโบราณนั้นไม่ได้รังเกียจจริงอะไรกับ 'งู' เหมือนกับพวกฝรั่ง ถึง ขนาดที่เอาสัญลักษณ์ของ 'งู' มาใช้ในความหมายดี ๆ อย่าง 'ความยืดหยุ่น' หรือ 'ความต่อเนื่อง' อย่างที่เห็นในภาพ อักษรนี้ ... เพราะถ้าให้ผมตีความจากภาพ ผมก็อาจจะตีความเจ้าเส้นขยุกขยิกด้านบนนั้นว่าเป็น 'คลื่นความร้อน' ที่ลอยตัวสูงขึ้น แล้วส่วนล่างก็น่าจะหมายถึงการไหลเข้ามาแทนที่ของอากาศที่เย็นกว่า ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่ทำให้ เกิด 'กระแสลม' ในธรรมชาติ :D

อย่างไรก็ตาม ผมคิดว่าภายในองค์กรทุก ๆ แห่ง หน่วยงานที่น่าจะได้ถือครองภาพสัญลักษณ์นี้น่าจะเป็น งานด้าน 'การเงิน' เท่านั้น เพราะเป็นส่วนงานที่จำเป็นต้องมี 'การหมุนเวียน' อย่าง 'ต่อเนื่อง' และต้องมี 'ความยืดหยุ่น' ที่จะสามารถแทรกตัวลงไปในแต่ละภารกิจได้อย่างเหมาะสม ... ในขณะที่ภาพของ 'งู' ที่ ปรากฏอยู่ในภาพอักษรนั้น ก็อาจจะตีความได้ว่า งานด้าน 'การเงิน' นี้จะต้องบริหารจัดการด้วย 'ความระมัดระวัง' อย่างยิ่งยวด มิฉะนั้นแล้วเจ้า 'งู' นั้นเองที่กลับจะก่อให้เกิดอันตรายแก่องค์กรโดยรวมได้อย่างยากที่จะเยียวยาแก้ไข ;) ... ด้วยเหตุนี้ หากจะเรียกชื่อตำแหน่งที่ใช้เทียบเคียงกับภาพสัญลักษณ์ 'ลม' ผมก็น่าจะเลือกใช้ CFO หรือ Chief Financial Officer เท่านั้น

ครบทั้งแปดสัญลักษณ์แล้วครับ :D และผมคิดว่าเราน่าจะลองจับพวกมันมาเรียงไว้ด้วยกันเพื่อตรวจสอบดูซัก หน่อยว่า มันมีความครบถ้วน และมีความเหมาะสมแก่ความหมายที่จะเอามาเทียบเคียงมากน้อยแค่ไหน ;)

ถ้าเรียงตาม 'อนุกรมแห่งสวรรค์' ของ Fu Xi เราก็จะได้ตารางนี้ ...

坤 kūn แผ่นดิน COO กำหนดกลยุทธ์	艮 gèn ภูเขา CIO ข่าวสารข้อมูล	坎 kǎn แอ่งน้ำ HRM บุคลากร	巽 xùn กระแสลม CFO การเงิน	震 zhèn ฟ้าร้อง CMO การตลาด	離 lí ไฟ PRD สินค้า/บริการ	兌 duì บึง/ทะเลสาบ SEO ฝ่ายขาย	乾 qián ฟ้า CEO กำหนดเป้าหมาย

ซึ่งจะเห็นภาพของ 'การคานอำนาจ' เพื่อรักษาสมดุลในระบบของแต่ละคู่เป็นอย่างไร ...

	(000) กลยุทธ์	คู่กับ		(111) นโยบาย
	(001) ข่าวสารข้อมูล	คู่กับ		(110) ฝ่ายขาย
	(010) บุคลากร	คู่กับ		(101) สินค้า
	(011) การเงิน	คู่กับ		(100) การตลาด

นั่นก็คือ ... **นโยบาย**จะต้องไม่ฟุ้งเฟ้อจนไม่สามารถ**ปฏิบัติ**, ... **ข้อมูล**จะต้องแม่นยำชัดเจนเพื่อสนับสนุนและคอยตรวจสอบกิจกรรมของ**ฝ่ายขาย**, ... **การพัฒนาบุคลากร**จะต้องสอดคล้องกับ**การพัฒนาสินค้าหรือบริการ**, ... **การเงิน**จะต้องได้รับการจัดสรรให้พอเหมาะแก่กิจกรรมทาง**การตลาด** ;) ... นี่ก็คือ 'ลิขิตสวรรค์' ... :D ... ซึ่งถือเป็นกฎเกณฑ์ตามธรรมชาติที่ควรจะต้องดำเนินไปสำหรับทุกๆ องค์กร

แต่ถ้าเป็น 'อนุกรมแห่งมนุษย์' ของ King Wen เพื่อทำให้เกิดความสมดุลในทุกๆ การขับเคลื่อน หรือการเปลี่ยนแปลง เราก็จะได้คู่ปฏิบัติที่เปลี่ยนไปอีกแบบ ...

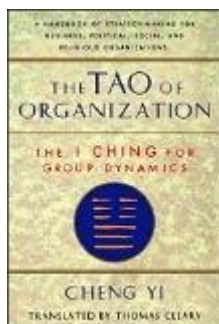
坤 kūn แผ่นดิน COO กำหนดกลยุทธ์	巽 xùn กระแสลม CFO การเงิน	離 lí ไฟ PRD สินค้า/บริการ	兌 duì บึง/ทะเลสาบ SEO ฝ่ายขาย	震 zhèn ฟ้าร้อง CMO การตลาด	坎 kǎn แอ่งน้ำ HRM บุคลากร	艮 gèn ภูเขา CIO ข่าวสารข้อมูล	乾 qián ฟ้า CEO กำหนดเป้าหมาย

จะเห็นว่าซีกของฝั่งที่กำหนดนโยบาย กับซีกของฝั่งที่รับสนองนโยบายนั้น จะถูกรวมไว้ด้วยกันเป็นกลุ่มก้อนที่ชัดเจนมากขึ้น อันเนื่องมาจากการแลกเปลี่ยน 'พลังหยิน' และ 'พลังหยาง' อย่างกลมกลืน โดย ... **ฝ่ายขาย** () จะต้องสนองนโยบายของ**ฝ่ายการตลาด** () ได้อย่างเหมาะสม ... **สินค้า/บริการ** () จะต้องมีความสอดคล้องกับความสามารถของ**บุคลากร** () ... **การเงิน** () จะต้องได้รับการจัดสรรให้สมดุลกับ**เป้าหมาย** () ... และ**กลยุทธ์** () จะต้องไม่ขัดแย้งกับ**ข้อมูล**หรือความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงที่แท้จริง () ...

สวยงามมากเลยเห็นรีเปล่า ??!! ... :D

มันเป็น 'ความลงตัว' ของความหมาย และภาพสัญลักษณ์ที่น่าสนใจมากเลยทีเดียว ซึ่งหากเรานำเอาวิธีการตีความแบบนี้มาใช้งาน มันก็จะทำให้ 'คัมภีร์อิจิง' ไม่ได้มีสถานภาพเป็นเพียง 'ตำราพยากรณ์' อีกต่อไป แต่มันกลับจะส่งผลให้ 'ภาพสัญลักษณ์หกขีด' ทั้ง 64 ภาพ หรือบทบันทึกทั้ง 64 บทของ 'คัมภีร์อิจิง' นั้น กลายสภาพเป็น **The Organization Code** ทันที !!

ความจริงแล้ว ภาพสัญลักษณ์ทั้งแปดใน 'ไ้ยก่วย' อันถือเป็น 'สัญลักษณ์ธาตุ' ของ 'คัมภีร์อิจิง' ที่เรียงตัวกันอยู่รอบ 'วงกลมไท่เก๊ก' นั้น ได้สื่อความหมายที่สำคัญประการหนึ่งไว้ก็คือ ... **มันไม่ได้บ่งบอกถึงความสำคัญที่เหนือกว่า หรือความสำคัญที่ด้อยกว่าของ 'สัญลักษณ์ธาตุ' ใด ๆ เลย ทั้งหมดต่างก็เป็นองค์ประกอบที่จะต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน เพื่อขับเคลื่อนทุก ๆ การเปลี่ยนแปลงให้ไปสู่จุดที่มีความสมดุลอย่างสม่ำเสมอ ...** เช่นเดียวกับการนำความคิดนี้มาใช้ในการบริหารองค์กร เราก็ต้องไม่ลืมว่า แต่ละตำแหน่ง แต่ละหน้าที่ขององค์กรทั้งระบบนั้น ต่างก็ไม่ได้มีตำแหน่งใดที่มีความเหนือกว่า หรือมีความด้อยกว่าในแง่ของความหมายที่แท้จริง แต่ประการใดทั้งสิ้น ... มันขึ้นอยู่กับสถานการณ์แต่ละสถานการณ์ที่องค์กรนั้นๆ จะต้องประสบ และจะต้องฟันฝ่าให้ไปสู่จุดที่สมดุลที่สุด เพื่อธำรงรักษาความอยู่รอดของทุกๆ ชีวิตในองค์กรนั้นๆ เอง ... ในบางสถานการณ์ เราจำเป็นต้องใช้ การตลาดนำการเงิน (☱) หรือบางครั้งเราก็ต้องใช้ การข่าวและข้อมูลมาเป็นตัวกำหนดนโยบาย (☲) หรือบางทีเราก็อาจจะต้องใช้ สินค้า/บริการเป็นตัวชี้นำกลยุทธ์ (☳) ... ฯลฯ ... ซึ่ง 'ข้อแนะนำ' ที่ปรากฏใน 'คัมภีร์อิจิง' นั้น ก็จะเปรียบเสมือนหนึ่งเป็น 'คำชี้แนะ' สำหรับการดำเนินงานใดๆ ตามแผนที่กำหนดไว้ หรือเป็น 'ข้อคิด' ที่มีไว้เพื่อชี้แนะการปฏิบัติงานของแต่ละระดับในการประกอบกิจการ ณ สถานการณ์หนึ่งๆ ไม่ว่าจะป็นระดับนโยบาย, ระดับบริหาร, หรือระดับปฏิบัติการก็ตาม

ฟังๆ ดูก็อาจจะเป็นแนวคิดบ้าง บอๆ ที่ผมนึกออกตรีของผมขึ้นมาเอง แต่ในระหว่างที่ผมผลิตเปิดเปิงไปกับแนวคิดนี้ตั้งแต่เมื่อหลายปีก่อน ผมเองก็กว้านซื้อหนังสือหนังสือหาที่เกี่ยวข้องกับ 'คัมภีร์อิจิง' มาพินิจพิจารณา 'ความบ้ำระท่า' ของตัวเองอยู่หลายเล่ม ซึ่งผมก็คงจะค่อยๆ 'หายบ้ำ' ไปเองถ้าบังเอิญไม่ได้ไปเจอหนังสือเล่มนี้เข้า ... :D ... **The Tao of Organization : The I Ching for Group Dynamics** ของ *Thomas Clearly* ซึ่งเป็นหนึ่งในจำนวนนักวิชาการด้านศาสตร์ตะวันออก และมีผลงานการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับคัมภีร์โบราณของจีนไว้หลายเล่มด้วยกัน โดยเฉพาะ 'คัมภีร์อิจิง' ที่เขียนวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบกับลัทธิเต๋า เปรียบเทียบกับปรัชญาแนวพุทธ และเปรียบเทียบกับคติความเชื่อแบบฮินดู ซึ่งมีการจัดรวมไว้เป็นชุดที่เกี่ยวกับคัมภีร์เล่มสำคัญเล่มนี้โดยเฉพาะ ...

แม้ว่าการนำเสนอของ *Thomas Clearly* จะไม่ได้จำแนก 'ธาตุขององค์กร' ออกมาในลักษณะอย่างที่ผมเล่าไว้นี้ แต่ก็มีแนวคิดของการนำ 'คัมภีร์อิจิง' มาประยุกต์ใช้ในการบริหารองค์กรอย่างชัดเจน ซึ่งส่วนใหญ่ก็ยังคงอิงอยู่กับวิธีการ 'เสี่ยงทาย' ด้วยไม้ดัด, ไม้เชียมซี, หรือการโยนเหรียญเหมือนกับวิธีการนำเสนอเรื่องราวของ 'คัมภีร์อิจิง' ในแบบยอดนิยมทั่วไป ... แต่นั่นก็เพียงพอแล้วสำหรับการทำให้ผมยังคงนึกอยากที่จะเขียน **The Organization Code** ในแบบฉบับอย่างที่ผมต้องการต่อไป ;)

การหมกมุ่นอยู่กับปัญหาใดปัญหาหนึ่ง
อย่างไม่ยอมโง่หัว
ก็จะคล้ายกับการที่เราคร่ำเคร่ง
อ่านตำราที่ยาก ๆ ซักเล่มหนึ่ง
โดยเอาหน้าทิมเข้าไปกับหน้ากระดาษนั้น
ยิ่งใกล้เท่าไรเราก็ยิ่งอ่านไม่รู้เรื่อง
มีแต่การถอยห่างออกมาในระยะที่พอเหมาะ
จึงจะทำให้เราสามารถพิจารณาทุกอย่าง
อย่างรอบด้านจริง ๆ

...

!!! .. Random Words ?!

ผมถือว่า 'คัมภีร์อิจิง' ควรจะถูกจัดให้เป็นหนึ่งในจำนวน 'หนังสืออ่านยากอ่านเย็นที่สุด' ของโลก ... :D ... เพราะถ้อยคำที่บันทึกไว้ใน 'คัมภีร์อิจิง' ฉบับดั้งเดิมของ King Wen นั้นเหมือนกับจะไม่ได้บอกอะไรเอาไว้เลย ... มีแต่รูป ... กับรูป ... แล้วก็ ... กับรูป ... เท่านั้น !!! ... เพราะเราต้องอย่าลืมด้วยนะครับว่า ตัวอักษรจีนทั้งหมดเป็นตัวอักษรที่พัฒนาต่อออกจาก 'รูปภาพ' ล้วนๆ ...

อีกอย่าง ... ภาษาจีนโบราณนั้นไม่มีสัญลักษณ์ของการแบ่งวรรคตอน ซึ่งก็จะมีลักษณะเหมือนกันกับที่เราเห็นในภาษาอียิปต์โบราณนั้นแหละ ... มีแต่รูป ... กับรูป ... แล้วก็ ... กับรูป ... เท่านั้น !!! ... การตีความจาก 'ภาพอักษร' จึงเป็นธุระของแต่ละคนโดยตรง แล้วก็แทบจะไม่มีข้อกำหนดด้วยว่า เราควรจะตีความเป็น 'ภาพอักษรเดี่ยว' หรือจะตีความให้เป็น 'ชุดของภาพอักษร' ที่ประกอบด้วย 'ภาพอักษร' หลายๆ ภาพที่เรียงต่อกัน ???! ... หรือเราอาจจะมองให้เป็น 'คำ' ... หรือเราอาจจะมองให้เป็น 'ประโยค' ???! ... เหล่านี้ล้วนแล้วแต่มี 'ความเป็นไปได้' ทั้งสิ้น ... มันจึงง่ายมากที่จะมีผู้คนจากหลากหลายสาขาวิชามาพินิจพิเคราะห์ให้ 'คัมภีร์อิจิง' มีความเกี่ยวเนื่องกับสาขาวิชาของตนเองอย่างต่อเนื่อง ... และการที่ผมมองว่า 'คัมภีร์อิจิง' ที่เราพบเห็นกันอยู่ในปัจจุบันนั้น น่าจะมีความเกี่ยวข้องกับ 'ข้อแนะนำ' ใน 'การครองตน' มากกว่าที่จะเป็นตำราหมอดูก็เพราะว่า ฉบับที่ถือกันว่าเป็น 'ฉบับมาตรฐาน' นั้นถูกเขียนขยายความไว้โดย 'จิวกง' กับ 'ซงจื่อ' ซึ่งเป็นคู่มือ Duo ที่ช่วยกันวางรากฐานทางด้านวัฒนธรรม และระบบจริยธรรมของจีนมาตั้งแต่ครั้งประวัติศาสตร์ และยังคงมีอิทธิพลทางความคิดต่อคนในยุคปัจจุบันในอีกหลายๆ ภูมิภาคของโลก ... ซึ่งทั้งคู่ไม่ได้มีอาชีพเป็น 'หมอดู' ... แต่เป็น 'นักคิด' และ 'นักการปกครอง' ตัวจริงแห่งยุคในสมัยของพวกเขาต่างหาก ...) ...

แต่ทำไมถึงมีคนจำนวนมากมาที่เชื่อว่า 'คำทำนาย' หรือ 'ข้อชี้แนะ' ที่ได้รับจากการเสี่ยงทายด้วย 'คัมภีร์อิจิง' นั้นมีความเที่ยงตรงและแม่นยำอย่างเหลือเชื่อล่ะ ???! ... คำถามข้อนี้เราก็ต้องย้อนกลับไปดูที่ 'กระบวนการเสี่ยงทาย' ที่เขาใช้กันในการขอ 'คำปรึกษา' จาก 'คัมภีร์อิจิง' กันล่ะครับ ... ;) ... เท่าที่ผมเคยพบเห็นรูปแบบของ 'กระบวนการ' ที่เคร่งๆ หน่อย เขาจะทำกันถึงขนาดนี้เลยครับ ...

อย่างแรกเลยก็คือ ต้องอาบน้ำชำระร่างกายให้สะอาดซะก่อน ... จากนั้นก็นั่งสงบจิตสงบใจแบบที่ชาวบ้านเรียกว่า 'นั่งสมาธิ' นั้นแหละ ... พอร่างกายสะอาดสดใสร่างไร ... จิตใจสงบผ่องแผ้ว ... ก็ให้เพ่งความคิดไปยังสิ่งที่ยากจะถามก่อนที่จะเริ่ม 'การเสี่ยงทาย' ... จะโดยการเฝ้ากระดูกสัตว์ หรือเขย่าไม้ตี หรือโยนเหรียญ หรือวิธีไหนๆ ก็สุดแล้วแต่ความถนัด หรือตามแต่ที่เครื่องไม้เครื่องมือจะอำนวย ... เป้ง !!! ... พอได้เป็นภาพสัญลักษณ์ไหนออกมา ก็ไปเปิดอ่านบทนั้นๆ ของคัมภีร์ ... จากนั้นก็ให้พยายามตีความตามคำถามที่เราเพ่งความคิดนั้นๆ อยู่ ... ค่อยๆ อ่าน ค่อยๆ คิด ... แล้วเราก็จะพบเห็น 'ข้อแนะนำ' ที่สุดแสนจะแม่นยำนั้นค่อยๆ ปรากฏขึ้นในดวงความคิดของเราเอง ... ;) ... โอ้ว !! ... มันช่าง creative สุดๆ เลยนะนั่น ... ว่ามั๊ย ???! ... :D ...

ความจริงก็คือ ไม่มีข้อความไหน หรือถ้อยคำใด หรือแม้แต่ 'ภาพอักษร' ตัวใดตัวหนึ่งใน 'คัมภีร์อิจิง' ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เราอยากจะได้โดยตรงนั้นเลยล่ะครับ ... นั่นคือปัจจัยสำคัญที่ทำให้ 'คัมภีร์อิจิง' กลายเป็น 'ยาสามัญประจำสมอง' ของมนุษย์อย่างสมบูรณ์แบบมาก ๆ ... เพราะสิ่งที่ 'คัมภีร์อิจิง' บอกแก่เรานั้น ก็คือสิ่งที่เราบอกแก่ตัวเราเองเสมอ ;)

จะบ้าริเปล่า ... ???! ... :D

ผมเคยยกถ้อยคำเปรียบเทียบกับคำหนึ่งเกี่ยวกับการพยายามคิดหาวิธีแก้ปัญหาใดๆ ในหน้าที่การงานของพวกเขา

ทุก ๆ คนว่าอย่างนี้ ... บางครั้ง คนเราก็ควรจะต้องถอยห่างออกมาจากปัญหาที่กำลังรุมเร้าเหล่านั้นชะงัก เพื่อที่จะมองทุก ๆ อย่างด้วยมุมมองอื่นให้มันรอบด้านกว่าเดิม ซึ่งอาจจะทำให้เราได้พบเห็นทางเลือกอื่นที่เหมาะสมกว่า สำหรับแก้ปัญหาที่รุมล้อมตัวเราจนเหมือนกับไม่มีทางออกใด ๆ ที่เป็นไปได้อีกแล้วในขณะนั้น ... มันก็เหมือนกับเวลาที่เรารอหนังสือ หากเรามุ่งแต่จะตะบันอ่านด้วยการเบียดลูกตาของเราให้เข้าไปใกล้ ๆ จนติดกับหน้ากระดาษเหล่านั้น มันก็ไม่ได้ช่วยให้เรามองเห็นอะไรที่ชัดเจนจนสามารถอ่านให้รู้เรื่องไปกว่าเดิมได้ แต่กลับจะทำให้เรายังอ่านไม่รู้เรื่องหนักข้อไปกว่าเก่าซะด้วยซ้ำ ... :D

เพราะฉะนั้น ผมมองว่าข้อปฏิบัติตาม 'พิธีกรรม' ก่อนที่จะเริ่มขอ 'คำปรึกษา' จาก 'คัมภีร์อี้จิง' นั้น เป็นเพียงหนึ่งใน 'กุศโลบาย' ที่มีจุดประสงค์ให้เรา 'ถอยห่าง' ออกจากปัญหาที่รุมเร้าจนมืดแปดด้านนั้นชะงัก ... รู้จักที่จะเปลี่ยนอิริยาบถไปอาบน้ำอาบทำ เพื่อผ่อนคลายอาการคร่ำเคร่งของกล้ามเนื้อ ที่มีจะเกร็งจากอาการเคร่งเครียด เพราะการใช้ความคิด ... แล้วก็สงบจิตสงบใจตัวเองลงซักพัก ก่อนที่จะเริ่มพิจารณาปัญหาที่ว่านั้นอีกครั้ง 'อย่างรอบคอบ' ... การเผากระดาษเต่า หรือเขย่าไม้เท้า หรือการโยนเหรียญเสี่ยงทาย ก็เป็นเพียง 'กุศโลบาย' เพื่อให้เราทบทวนปัญหานั้นอีกหลาย ๆ ครั้ง (อย่างน้อยก็หกครั้ง) ก่อนที่ 'คัมภีร์อี้จิง' จะเขี่ยองศาของเราให้ห่างออกไปจนไกลแสนไกลจากปัญหาเหล่านั้น ด้วยถ้อยคำที่ไม่น่าจะเกี่ยวข้องกัน ... แล้วก็เราเองนั่นแหละที่เป็นผู้เชื่อมโยง 'ความไม่เกี่ยวข้องกัน' เหล่านั้น ให้ย้อนกลับเข้ามาเกี่ยวข้องกัน และกลายเป็น 'ทางออก' หรือ 'วิธีแก้ปัญหา' ที่เราอาจจะไม่สามารถค้นพบได้ด้วยวิธีการทางตรรกะแบบปรกติ ... นี่ก็คือวิธีการค้นหาคำตอบด้วยวิธีการคิดแบบ Non-Linear ซึ่งเป็นคนละขั้วกับวิธีการคิดแบบ Linear ที่พวกเราคุ้นเคยกันในแบบหลักตรรกะทั่ว ๆ ไป ... โดย 'เจ้าพ่อแห่งตำรานักคิด' อย่าง Dr. Edward de Bono เรียก mode ทางความคิดแบบนี้ว่า **Lateral Thinking** !!

Lateral Thinking เป็นชื่อของ 'แนวคิด' ที่นำเสนอแนวทางในการหาคำตอบอย่างสร้างสรรค์ และถือเป็นแก่นแกนที่สำคัญที่สุดในแนวคิดทั้งหมดของ Dr. Edward de Bono ... Thinking Tools หรือ 'เครื่องมือช่วยคิด' ทั้งหมดของ Dr. Edward de Bono ล้วนแล้วแต่ถูกออกแบบขึ้นมาเพื่อรับใช้ **Lateral Thinking** ทั้งสิ้น ... และหนึ่งใน 'เครื่องมือ' ขึ้นสำคัญเพื่อการ 'ก้าวกระโดดออกจากกรอบทางความคิด' ที่ Dr. Edward de Bono เคยนำเสนอไว้ก็คือ **Random Words** ... โดยจุดประสงค์หลักของ **Random Words** ก็จะอยู่ที่การดึงความสนใจของเราให้ 'ถอยห่าง' ออกจากปัญหาที่ยังไม่สามารถค้นพบคำตอบนั้น ๆ และให้เราพยายามพิจารณาเพื่อค้นหาวิธีแก้ปัญหาเดิมของเราจากมุมมองที่ไม่น่าจะเกี่ยวข้องกัน ... ซึ่งถ้าหากเรามองในแง่ของ 'วัตถุประสงค์' แล้ว การที่ 'คัมภีร์อี้จิง' กลายเป็นหนึ่งใน 'หนังสืออ่านยากอ่านเย็นที่สุด' ก็เพราะมันไม่ได้ถูกออกแบบมาสำหรับการอ่าน แต่มันอาจจะถูกออกแบบมาให้เป็นหนึ่งในจำนวน Thinking Tools ที่ Dr. Edward de Bono นำมาฉายซ้ำอีกครั้งในเวลาอีกกว่า 4 พันปีต่อมา :D

เพราะฉะนั้น ความคิดที่อยากจะเขียน 'คัมภีร์อี้จิง' ฉบับสมบูรณ์ หรือความคิดที่จะอยากจะนำเอา 'คัมภีร์อี้จิง' มาดัดแปลงให้เป็น **The Organization Code** ของผมจึงเป็นความคิดที่น่าสยดสยองมาก ๆ ... :D ... เพราะคุณค่าที่แท้จริงของ 'คัมภีร์อี้จิง' จะเหือดหายไปในพื้นที่ที่เราไปทำให้มัน 'อ่านรู้เรื่อง' !!!! ... :P ... กุญแจดอกสำคัญที่จะไขความลับของ 'คัมภีร์อี้จิง' นั้นอยู่ที่ตัวเราแต่ละคนเท่านั้น และไม่มีใครสามารถไขความลับนี้ให้แก่กันได้ด้วยในทางปฏิบัติ ... การตีความทั้งหมดจึงเป็นเรื่องเฉพาะตัวที่ไม่ว่าจะถ่ายทอดออกมาอย่างไรมันก็ยังเป็นเรื่องเฉพาะตัวเสมอ ... ;) ... จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่ผมจะไม่ได้เรียกเอกสารฉบับนี้ว่า I-Ching หรือ Yi Jing (ถ้าสะกดด้วย pinyin มาตราฐานของปัจจุบัน) แต่ผมเรียกมันซะใหม่ว่า **ZhuqiChing** หรือ **ZhuqiChing** ที่อ่านออกเสียงว่า 'ฉืออิจิง' และแปลว่า 'คัมภีร์ไอฉือ' แทน !! ... :D ...

||| .. ZhuqiChing

เรียกท่อนนี้ว่า 'บทนำ' ของ 'ฉีกอิจิง' ก็แล้วกัน !! :D

ออกจะดูเป็น 'อาการอวดดี' ไปซักหน่อยที่ผมบังอาจคิดจะเขียน 'คัมภีร์ของตัวเอง' โดยอ้างอิงกับ 'คัมภีร์อิจิง' ... ทั้งๆ ที่ตัวเองก็ไม่ได้มีความแตกฉานในด้านภาษาจีนขนาดนั้น ... :D ... แต่ผมก็ดันทุรังพอที่อยากจะเรียกอาการแบบนี้ของตัวเองว่า 'ความซื่อสัตย์' ไปซะได้ !!! ... :P ...

ส่วนหนึ่งก็เป็นเพราะผมไม่เคยลืมนึกว่า 'คัมภีร์อิจิง' นั้นเป็นคัมภีร์เก่าแก่ที่มีมาตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ตามตำนานก็ว่ากันว่า Fu Xi เป็นผู้คิดค้นเอาไว้ ... จากนั้นก็มาถึงยุคของ King Wen ซึ่งเป็นผู้ริเริ่มทำบันทึกเกี่ยวกับคัมภีร์เล่มนี้ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร ... แล้วก็มาถูกเขียนนอรรถาธิบายขยายความโดย 'จิวกง' ซึ่งมีอายุยาวนานไม่ห่างกับ King Wen ซักเท่าไร เพราะว่าเป็นพ่อ-ลูกกัน ... จากยุคของ Fu Xi มาถึงยุคของ King Wen ก็น่าจะเป็นร้อยๆ ปีมั้ง ... อันนี้เดาๆ เอา เพราะว่าไม่ชัดเจนเรื่องตำนานของ Fu Xi ... แต่จากยุคของ Fu Xi มาถึงยุคของ 'ซงจื่อ' นี้เขาประมาณกันไว้ว่าน่าจะซักกว่า 2,000 ปีเห็นจะได้ ... จากยุคของ 'ซงจื่อ' มาถึงยุคของพวกเราอีกประมาณกว่า 2,000 ปีเหมือนกัน เพราะมีบันทึกกันไว้ว่า 'ซงจื่อ' เป็นปูชนียบุคคลในยุคเดียวกับ 'พระพุทธเจ้า' ...

ที่นี้ ... เรื่องของเรื่องก็คือ ถ้าภาษาจีนในยุคของ 'ซงจื่อ' นั้นถูกจัดให้เป็นภาษาเก่าที่ยากแก่การทำความเข้าใจด้วยโครงสร้างทางภาษาของยุคปัจจุบัน ... ผมก็มีความเชื่อของผมอยู่ว่า ภาษาจีนในยุคของ Fu Xi หรือของ King Wen ก็คงจะก่อปัญหาให้กับการทำทำความเข้าใจที่ไม่น้อยไปกว่านี้มากนักในยุคสมัยของ 'ซงจื่อ' เพราะว่ามีโครงสร้างทางภาษาที่ทิ้งช่วงห่างกันประมาณ 2,000 ปีเหมือนกับที่พวกเราห่างจาก 'ซงจื่อ' เปียบเลย !! ... ;) ... **แน่นอนที่ว่า 'ข้อคิด' หรือ 'ข้อนอรรถาธิบาย' ที่ 'ซงจื่อ' เขียนบันทึกเอาไว้ให้แก่ 'คัมภีร์อิจิง' นั้น ย่อมเป็นมรดกทางความคิดที่ล้ำค่าอยู่แล้ว ... แต่ว่านั่นคือความหมายเดิมที่ King Wen ต้องการจะสื่อไว้รีเปล่า ???! ...** ข้อนี้ผมไม่ค่อยอยากจะยืนยัน :D ... เพราะมนุษย์ทุกคนล้วนแล้วแต่มี 'กรอบทางความคิด' ในแบบฉบับของตัวเองเสมอ ... ซึ่งตามประวัติของ 'ซงจื่อ' เอง ก็ยังมีบันทึกคำปรารภของ 'ซงจื่อ' ไว้ตอนหนึ่งว่า ... “หากข้าฯ มีชีวิตที่ยืนยาวกว่านี้ อีกซัก 50 ปี ข้าฯ จะขอทุ่มเทเวลาทั้งหมดนั้นให้กับการศึกษา 'คัมภีร์อิจิง' เพื่อที่ข้าฯ จะไม่กระทำการที่ผิดพลาดเหมือนในอดีตที่ผ่านมาอีก” ... เห็นมั๊ยครับ ???! ... อยู่ในอาการที่ 'มีน' เหมือนกัน !!! ... :D ...

แต่นั้นก็ไม่ได้หมายความว่า สิ่งที่ 'ซงจื่อ' บันทึกเอาไว้เหล่านั้นจะไม่มีมีความหมายใดๆ เลย ... :D ... อย่างน้อยที่สุดนั้นก็ เป็น 'จุดเชื่อมต่อ' ที่สำคัญๆ ในการทำความเข้าใจกับสิ่งที่ เป็น 'คัมภีร์อิจิง' ฉบับดั้งเดิมของ King Wen กับ 'จิวกง' ... และในฐานะที่ 'ซงจื่อ' ได้รับการยกย่องให้เป็นหนึ่งในบรมครูแห่งยุคของเขา เราก็คงปฏิเสธความเป็นปราชญ์ทางด้านภาษาของเขาไม่ได้ ... เช่นเดียวกับหนังสือหนึ่งหาที่นักคิดนักเขียนอีกหลายร้อยหลายพันคนหลังจากยุคของ 'ซงจื่อ' ที่ยังช่วยกันค้นคว้า และขยายความกันต่อมาเรื่อยๆ ตลอดระยะเวลาในประวัติศาสตร์ ... ทุกๆ รายละเอียดเหล่านั้นล้วนแล้วแต่มีความหมายที่ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันเลย ...

ความคิดอูตรที่ผมนึกอยากจะทำ 'ตีความ' ให้ 'คัมภีร์อิจิง' ไปเกี่ยวข้องกับ Biorhythms และการบริหารงานองค์กรในยุคสมัยปัจจุบันนั้น ก็เป็นเพียงอีกหนึ่งมุมมองที่ผมคิดว่ามัน น่าจะเป็นไปได้ ... ;) ... แต่ก็ค่อนข้างจะแน่นอนอยู่แล้วล่ะครับว่า มันคงจะไม่ใช้ความหมายดั้งเดิมของ King Wen หรือ 'จิวกง' อยู่แล้ว ... นั่นก็คือ 'ความซื่อสัตย์' ที่ผมจะไม่ยอมเรียกเอกสารฉบับนี้ว่า 'คัมภีร์อิจิง' ... :D ... ผมเพียงแต่มีความคิดที่อยากจะเอา 'คัมภีร์อิจิง' มาเป็น 'ต้นแบบ' ของการใช้ Random Words เพื่อที่จะเขียนอะไรให้มันกระจัดกระจายออกมาจากสมองของตัวเองบ้าง ... เก๊าะเท่านั้น !! ... :D ...

ด้วยเหตุนี้ ถ้อยคำใน 'คัมภีร์อี้จิง' ฉบับมาตรฐานของปัจจุบันที่ต้องมีข้ออธิบายของปราชญ์คนอื่นๆ นอกเหนือไปจาก King Wen กับ 'จิวกง' จึงถูกผมตัดออกไปทั้งหมด :P ... คงเหลือไว้เฉพาะส่วนที่ 'เชื่อกันว่า' เป็นข้อความดั้งเดิมของ King Wen กับ 'จิวกง' โดยเฉพาะเท่านั้น ... เพื่อให้มันคงคุณลักษณะของ 'ความไม่รู้เรื่อง' ไว้ตามเดิม ... :D !!??

แต่การตัดถ้อยคำเหล่านั้นออกไปก็ไม่ได้แปลว่าผมจะไม่อ่านมันหรอกนะ ;) ... เพราะผมยังคงต้องเปรียบเทียบ 'การตีความ' ของตัวเองกับ 'การตีความ' ของคนอื่นๆ ให้มันดูกลมกลืนกันได้ในหลายๆ ด้านอยู่เหมือนกัน ... ซึ่งความน่ากลัวของความคิดที่อยากจะเขียนเอกสารฉบับนี้ก็อยู่ตรงนั้นแหละ เพราะการอ่าน 'คัมภีร์อี้จิง' ที่มีการแปลไว้หลากหลายเวอร์ชันขนาดนั้น มันต้องอาศัยเวลาที่มหาศาลจริงๆ ...

อย่างไรก็ตาม ผมคงไม่ต้องใช้เวลาจนถึง 50 ปีอย่างที่ 'ซงจื้อ' เคยปรารถนากับลูกศิษย์ลูกหาของเขาหรอก :D เพราะผมกะว่าจะขอยืมเวลาซักหลายร้อยปีจากนักคิดนักเขียนหลายๆ คนรวมๆ กัน ... โดยการหยิบยืมเอาผลพวงของการค้นคว้าวิเคราะห์วิจัยที่แต่ละคนเคยใช้เวลาไปแล้วคนละนับสิบๆ ปีกับคัมภีร์เล่มนี้มาผสมผสานกันซะใหม่ เพื่อที่จะสร้างให้กลายเป็น ZhuqiChing หรือ 'ฉีกุอี้จิง' ฉบับเต็มอย่างที่ผมอยากจะเขียนมาตั้งนานแล้ว ...

(((((:D)))))

||: .. ทฤษฎีที่กำหนดขึ้นมาเอง ;)

ถ้าไล่ไปตามความหมายในภาคทฤษฎีที่ผมร่ายเอาไว้ตั้งแต่ต้น 'ภาพสัญลักษณ์หกขีด' ของ 'คัมภีร์อิจิง' จะถูกผมซ้ำแหละออกเป็น 'สามส่วน' หรือ 'สามระดับชั้น' เสมอ ... โดยที่แต่ละส่วน หรือแต่ละระดับชั้นจะประกอบด้วย 'ภาพสัญลักษณ์สองขีด' คือ ==, =, -, และ -- ตามตำแหน่งต่างๆ บน Sine Curve ซึ่งจะวนเป็นวัฏจักรไปเรื่อยๆ ... อันนี้ถ้าเขียนออกมาเป็น Biorhythms ก็น่าจะเป็นภาพที่ค่อนข้างชัดเจนเหมือนอย่างที่เล่าไปแล้ว ... ซึ่งถ้าจะมีใครนึกออกจริงๆ ก็อาจจะเอา 'วันที่เริ่มก่อตั้งองค์กร' ไปกำหนดเป็น 'วันเกิดขององค์กร' เพื่อเขียนเป็น Organization Biorhythms ขึ้นมา แล้วก็อ่านเส้นกราฟเพื่อเขียนออกมาเป็น 'ภาพสัญลักษณ์หกขีด' ก่อนที่จะไปค้นหาคำทำนายในคัมภีร์ก็ไม่แน่ว่าจะแปลกประหลาดอะไร ... :D ... อันนี้ก็เล่นๆ สนุกๆ กันได้อยู่แล้ว ... ;)

แต่ถ้าจะเล่นตามวิธีที่ผมคิดเอาไว้ ผมก็อยากจะแนะนำให้ใช้วิธีการแบบ Deliberative มากกว่า ... คือเป็นวิธีการที่เราควรจะใช้เวลา 'ทบทวนตัวเอง' ว่า จริงๆ แล้ว เรากำลังอยู่ในสถานการณ์แบบไหนสำหรับแต่ละปัญหา หรือแต่ละคำถามที่เรากำลังนึกอยากจะหา 'ทางออก' ที่มี 'สร้างสรรค์' กว่าเดิม ... ซึ่งสมมุติว่าถ้าบทที่เราเลือกขึ้นมาอ่านนั้นมันดันให้คำตอบที่ไม่ค่อยจะถูกใจเราซักเท่าไร ... เราก็ควรจะตั้งข้อสงสัย 'ทบทวนตัวเอง' ซะอีกครึ่งสองครึ่งว่า เรากำหนดเงื่อนไขของสถานการณ์ให้สอดคล้องกับความเป็นจริงแล้วรึยัง ?! ... มีอะไรที่ยังตกหล่น ?! ... หรือมีอะไรที่เราตีความสถานการณ์ผิดพลาดไปบ้างมั๊ย ?! ... หรือ ... จริงๆ แล้วตัวเราเองต้องการจะเห็นสถานการณ์แบบไหนกันแน่ ?! ... แล้วก็เลือกอ่านซะใหม่ ... :D ... เพื่อจะดูว่าในแต่ละสถานการณ์ที่เรา กำลังประสบอยู่นั้น เรามี 'ทางเลือก' ที่จะปฏิบัติมากน้อยแค่ไหน ?! ... มีอะไรบ้างที่หน้าจะต้องระมัดระวัง ?! ... มีอะไรบ้างที่ต้องรีบเร่ง ?! ... มีอะไรบ้างที่ควรระวัง ?! ... ฯลฯ ... อันนี้เน้นๆ เลยครับ เพราะผมไม่ค่อยนิยมการเสี่ยงทาย และค่อนข้างจะเชื่อมั่นว่า ทั้งหลายทั้งปวงของ 'พิธีกรรมขอคำปรึกษา' จาก 'คัมภีร์อิจิง' นั้น ล้วนแล้วแต่เป็น 'กุศโลบาย' เพื่อให้เรา 'ทบทวนตัวเอง' ทั้งสิ้น ;)

อ๊ะ ... ถ้างั้นที่หลายๆ ตำราเขาพยายามโฆษณาวิธีการเสี่ยงทายที่รำลึกกันนักหนาว่าแสนจะแม่นยำนั้นล่ะ ?! ... พร้อมๆ กับสาปทับไว้ด้วยว่า ไม่ควรเสี่ยงทายมากกว่าหนึ่งครั้งต่อหนึ่งคำถาม ไม่งั้นมันจะไม่คลั่ง !! ... ผมว่ามันก็เล่นอย่างนั้นได้เหมือนกันนะครับ :D ... คือผมมองของผมอย่างนี้ครับว่า หากเราจะเล่นเป็น Random Words กันจริงๆ เนี่ยนะ การที่เราสร้างเงื่อนไขจำกัดให้ตัวเองต้อง 'ครุ่นคิด' หรือ deliberate ให้มันเฉพาะเรื่องเฉพาะจุด หรือ 'เฉพาะคำ' ที่ถูก 'สุ่ม' ขึ้นมา การไม่เสี่ยงทายซ้ำ หรือการที่เราไม่พยายามมองหาภาพสัญลักษณ์อันใหม่ มัน เป็นวิธีเล่นวิธีหนึ่งที่ 'บังคับ' ให้เราต้อง 'คิด' เพื่อหาอะไรบางอย่างออกมาให้ได้ ... ทุกๆ 'ความคิดสร้างสรรค์' ใน จักรวาลแห่งนี้ ล้วนแล้วแต่เป็นผลพวงที่ได้รับจาก 'ความบีบคั้น' ที่ผู้สร้างสรรค์หนึ่งๆ 'จงใจ' ที่จะ 'บีบคั้นตัวเอง' ทั้งสิ้น !! ... :D ... 'การคิดนอกกรอบ' ไม่ได้หมายถึงการคิดอย่างไร้ระเบียบแบบแผน แต่มันคือการคิดอย่างมีระบบระเบียบอย่างยิ่งยวด เพื่อที่จะ 'กลั่น' เอา 'ธาตุแท้' อันเป็นสุดยอดที่สุดของระบบระเบียบนั้นๆ ออกมาให้ได้ ... โดยอาศัย 'เป้าหมายที่ต้องการ' เป็นตัว 'กำหนดกรอบใหม่' ที่เป็นไปได้ในทางปฏิบัติเสมอ ... เราถึงไม่เรียกอาการที่เรียรวดของสุนัขข้างถนนว่า Creative ไง !!! ... ถูกมั๊ย ?!?! ... :D ...

สมมุติว่าไม่ชอบวิธีการที่เล่ามาทั้งหมดนี้เลยล่ะ ?! ... ทำไง ?! ... ง่ายมากครับ ... กำหนดทฤษฎีใหม่ขึ้นมาสิ !! :D ... อย่างเช่นว่า ... ผมเอา 'ภาพสัญลักษณ์สามขีด' ใน 'ไ้ยก่วย' ไปแทนหน้าที่การงานต่างๆ ที่ถือเป็น 'แกนหลัก' หรือ 'องค์ประกอบธาตุ' ขององค์กร ... ยกตัวอย่างที่ตัวหัวเลยก็ได้ ... ≡ ที่ผมแทนด้วยตำแหน่ง CEO หรือ Chief Executive Officer ... แล้วผมก็บอกว่าทุกๆ องค์ประกอบจะต้องมี 'หยิน' และ 'หยาง' ผสมอยู่ด้วยสัดส่วนต่างๆ

กันเสมอตามหลักของ 'ให้แก้' ... แต่สิ่งที่ปรากฏสู่สายตาของเราเท่านั้นที่จะเห็นว่ามันเป็น 'หยิน' หรือเป็น 'หยาง' ... ซึ่งถ้าคิดอย่างนั้น 'หลักในการครองตน' ของผู้นำ หรือ 'หลักแห่งผู้นำ' ตาม 'คัมภีร์อี้จิง' ก็น่าจะต้องมี 8 ประการ 48 ข้อปฏิบัติ ... เพราะภาพสัญลักษณ์ ☷ ย่อมสืบเนื่องมาจากองค์ประกอบที่เป็นไปได้ 8 ประการคือ ☳ ☱ ☲ ☴ ☵ ☶ ☷ ซึ่งก็คือ 'ภาพสัญลักษณ์หกขีด' ที่มีเส้นที่ 2, 4, 6 (นับจากล่างขึ้นบน) เป็นเส้น 'หยาง' เพราะนั่นคือ 'ตำแหน่งของสัญลักษณ์ที่แสดงออกภายนอก' ตามทฤษฎีแบบ 'อี้จิง' โดยรายละเอียดของแต่ละสัญลักษณ์ก็จะมี 'ข้อแนะนำ' สัญลักษณ์ละ 6 ประการ รวมเป็น 48 ข้อปฏิบัติของ 'ผู้นำ' ... อ๊ะ ... อันนี้หน้าสนุก เพราะเพิ่งจะคิดขึ้นมาระหว่างที่เขียนเอกสารฉบับนี้เอง ... :D ... ว่าแล้วก็ทำเป็นตารางไว้ซะเลย เผื่อว่าจะหยิบมาเล่นได้สะดวกๆ ... :P

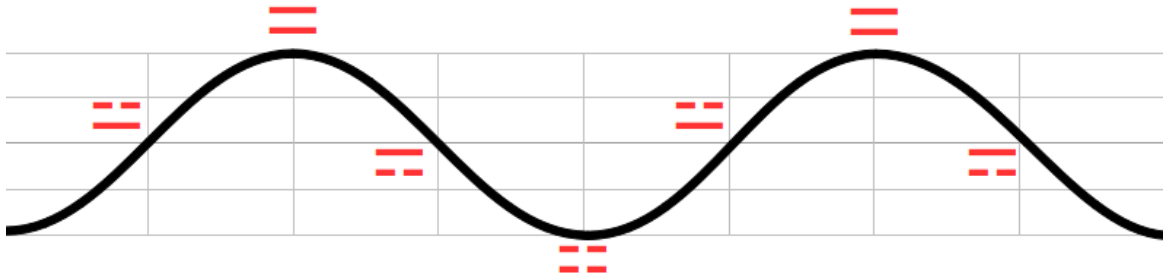
☷	☱	☲	☴	☳	☵	☶	☷
坤 kūn แผ่นดิน COO กำหนดกลยุทธ์	巽 xùn กระแสดลม CFO การเงิน	離 lí ไฟ PRD สินค้า/บริการ	兌 duì บึง/ทะเลสาบ SEO ฝ่ายขาย	震 zhèn ฟ้าร้อง CMO การตลาด	坎 kǎn แอ่งน้ำ HRM บุคลากร	艮 gèn ภูเขา CIO ข่าวสารข้อมูล	乾 qián ฟ้า CEO กำหนดเป้าหมาย
☳	☱	☲	☴	☳	☵	☶	☷
2	35	4	40	7	16	23	64
☱	☲	☴	☳	☱	☵	☶	☷
39	33	57	28	48	31	53	44
☲	☴	☳	☱	☲	☵	☶	☷
3	25	61	58	60	17	42	10
☴	☳	☱	☲	☴	☵	☶	☷
36	30	26	34	11	55	22	14
☵	☶	☱	☲	☵	☵	☶	☷
24	21	41	54	19	51	27	38
☶	☷	☱	☲	☶	☵	☶	☷
15	56	18	32	46	62	52	50
☷	☱	☲	☴	☷	☵	☶	☷
8	12	59	47	29	45	20	6
☷	☲	☴	☳	☷	☵	☶	☷
63	13	9	43	5	49	37	1

โอ้ว !! ... มหัศจรรย์พันลึกมาก ไม่มีสัญลักษณ์ซ้ำกันเลยแฮะ !! :D ... เออ ... อันนี้สนุกดี ... น่าจะเอาไปดัดแปลงเขียนเป็น Job Description ซะให้เข็ด ... :D ... แต่ผมไม่ยืนยันนะครับว่าจะเล่นแบบนี้ได้จริงๆ ผมเพียงแต่บังเอิญนึกขึ้นมาเฉยๆ ว่ามัน 'อาจจะ' เป็นไปได้เท่านั้นเอง ;) ... แต่ก็หน้าสนใจไปอีกแบบ :P ... ย้อนกลับไปทีทฤษฎีเดิมที่ตั้งใจจะเขียนเป็น **ZhuqiChing** ดึกว่า ... ส่วนไอ้ตารางนี้เก็บไว้แยกเขียนเป็นเอกสารอีก 8 ฉบับแทน :D

สิ่งหนึ่งที่อาจจะกวนอารมณ์ของหลายๆ คนก็คือ เวลาที่เอ่ยถึง 'หยิน' และ 'หยาง' ด้วยคำอื่นที่มี 'ค่าทางความรู้สึก' แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็น 'ลบ-บวก', 'หญิง-ชาย', 'อ่อน-แข็ง', 'มืด-สว่าง', 'ดำ-ขาว', 'passive-active' ... ฯลฯ ... เหล่านี้ล้วนแล้วแต่มี 'ค่าทางความรู้สึก' ที่ส่งผลเป็น 'ชอบ' หรือ 'ไม่ชอบ' แทบทั้งสิ้น ทั้งๆ ที่จริงๆ แล้วคำว่า 'หยิน'

ฉีกอิจิง!!

กับ 'หยาง' นั้น เป็นเพียงค่ากลางๆ ที่ไม่ได้ให้คุณค่าในแง่ของ 'ดี' หรือ 'ไม่ดี' แต่ประการใดเลย ... เพราะฉะนั้น เพื่อที่จะหาคำมากลบเกลื่อนความรู้สึกที่ไม่ค่อยดีทั้งหลายออกไปให้หมด ผมเลยคิดว่าจะใช้คำที่แสดงความเป็น 'หยิน' และ 'หยาง' ในแบบที่ให้ความรู้สึกเป็นกลางๆ แทน หรืออย่างน้อยที่สุดก็ไม่ถึงกับก่อให้เกิดความรู้สึกในด้านที่ไม่ดีขึ้นมา ... ซึ่งในที่นี้ผมก็จะแยกออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่จะใช้กับ Biorhythms กับกลุ่มที่จะใช้กับ Organization Code ...

สัญลักษณ์ที่ใช้	ความหมายใน Biorhythms	ความหมายใน Organization Code
==	สดชื่น	เตรียมรุก
=	แจ่มใส	พร้อมรุก
==	พักผ่อน	เตรียมรับ
==	หย่อนคลาย	พร้อมรับ

ฟังดูสบายๆ ในแง่ของการดำรงชีวิต แล้วก็ดูเป็นกลางๆ เหมือนปรกติของการปฏิบัติงานทั่วๆ ไปดีเหมือนกัน ซึ่งก็ ยังพอจะได้รับความรู้สึกที่เป็น 'หยิน' หรือ 'หยาง' ไปพร้อมๆ กันอีกต่างหาก ... แล้วมันก็ยังฟังดูเป็นกระบวนการที่สามารถต่อเนื่องเป็นวัฏจักรกันได้ด้วย ... เก๊าะ ... เอาตามนี้แหละ ... เนอะ !! ... :P ... เพราะฉะนั้น สมมุติว่าเราได้ 'ภาพสัญลักษณ์หกขีด' ออกมาเป็น ☰ ซึ่งก็คือ 'วันเกิด' นั่นแหละ :) ... ผมก็จะ 'ตีความ' ให้ออกมาเป็นว่า "อารมณ์สดชื่น - ปัญญาสดชื่น - สุขภาพสดชื่น" ... แฮ่ม ... ฟังดูน่าเกิดมากเลย ... :D ... แต่ถ้าเป็นองค์กรเราก็ จะอ่านว่า "นโยบายเตรียมรุก - แผนงานเตรียมรุก - ฝ่ายปฏิบัติการเตรียมรุก" ซึ่งก็ฟังดูคึกคักกระฉับกระเฉงดี ... เหมือนกำลังเตรียมพร้อมที่จะประกาศใช้ campaign ใหม่อะไรซักอย่างเลย ... :D ... ซึ่งหากเปรียบเทียบกับ สัญลักษณ์ของ 'อิจิง' ก็จะเป็นสัญลักษณ์ของ 'ไฟที่อยู่เหนือน้ำ' หรือแปลกลับมาเป็น Organization Code ก็จะเป็นได้ว่า เป็นวาระของแผนปฏิบัติการที่จะใช้ 'ผลิตภัณฑ์ชูธงนำหน้าบุคลากร' ... อือม ... ดูแล้วเข้า ก้า น เข้ากันจริงๆ เลย !! ... :D ...

ก็ถือโอกาสบอกเล่าวิธีการ 'ตีความ' กับถ้อยคำที่คิดว่าจะนำมาใช้ในเอกสารฉบับนี้ให้พอเป็นแนวทางไว้ก่อนเท่านี้ล่ะครับ แล้วก็เลยชวนคุณเล่นคุณหัวไปตามประสา ส่วนหนึ่งผมก็เพียงแต่อยากจะทำให้เห็นว่า 'คัมภีร์อิจิง' นั้นมีความยืดหยุ่นต่อการอ่านมากๆ ซึ่งเราสามารถเลือกอ่านได้ตั้งหลายแบบหลายวิธี ขึ้นอยู่กับว่าเรานึกสนุกพอที่จะหยิบเอาเหลี่ยมมุมไหนของมันมาคิดแล้วขยายความต่อยอดออกไป

หลายคนอาจจะเคยคิดเป็นคำถามไว้ว่า 'คัมภีร์อิจิง' ที่มีเพียง 64 บทนั้น จะสามารถครอบคลุมเรื่องราวได้มากมาย ซักแค่ไหนกัน ??? ... ซึ่งผมเองก็เคยคิดในมุมแบบนี้ด้วย ... :P... การที่เราเพียงแค่อธิบายให้ __ หมายถึง 0 และให้ _ หมายถึง 1 ... เมื่อเอามาเรียงซ้อนกัน 6 ซิต มันก็ย่อมหนีไม่พ้น 2⁶ ซึ่งก็จะมีค่าเท่ากับ 64 เสมอ ... แต่

หากเราเลือกที่จะพิจารณาให้ทั้ง 64 บทเป็นส่วนผสมของ 'หยิน' และ 'หยาง' ที่ไม่ใช่ 'หยิน' หรือ 'หยาง' อันเดิมของมันล่ะ ???! ... ถ้าเราเลือกพิจารณาที่ 'คำอธิบาย' ซึ่งกำกับไว้ในแต่ละตำแหน่ง และมองว่ามันสามารถเปลี่ยนแปลงสลับไปสลับมาตามความเปลี่ยนแปลงของขีดอื่นๆ ที่รวมอยู่ในชุดของมันได้ นั่นก็หมายความว่า ในแต่ละตำแหน่งของ 'ภาพสัญลักษณ์หกขีด' ที่เราเห็นนั้น มันสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ตำแหน่งละ 64 แบบ ไม่ใช่แค่ 2 แบบที่เป็น -- หรือ _ อย่างที่เคยเข้าใจกัน ... ซึ่งก็จะมีผลให้ 'คัมภีร์อี้จิง' สามารถเสนอ 'ข้อแนะนำ' ต่อสถานการณ์ต่างๆ ได้มากถึง 64^6 หรือ 68,719,476,736 แบบในทันที !!! ... นี่ยังไม่นับรวมว่าถ้าเรามองให้ทั้ง 384 ขีดของ 'คัมภีร์อี้จิง' เป็นอนุกรมที่ต่อเนื่องกันตลอด 384 ตำแหน่งนะ !!! ... :P ... เพราะฉะนั้น อย่าไปเพ้อถึง 'คัมภีร์อี้จิงฉบับสมบูรณ์' ให้สยองอารมณ์ตัวเองเลยจะดีกว่า ... :D ... เอาแค่หามุมสบายๆ เพื่อคิดอะไรสนุกๆ ไปด้วยมันได้บ้าง เท่านั้นก็น่าจะเพียงพอแล้วล่ะครับ !! ;)

ดัชนีค้นภาพสัญลักษณ์ใน 'คัมภีร์อี้จิง'

	 坤=COO	 巽=CFO	 離=PRD	 兌=SEO	 震=CMO	 坎=HRM	 艮=CIO	 乾=CEO
 乾=CEO	 11	 9	 14	 43	 34	 5	 26	 1
 艮=CIO	 15	 53	 56	 31	 62	 39	 52	 33
 坎=HRM	 7	 59	 64	 47	 40	 29	 4	 6
 震=CMO	 24	 42	 21	 17	 51	 3	 27	 25
 兌=SEO	 19	 61	 38	 58	 54	 60	 41	 10
 離=PRD	 36	 37	 30	 49	 55	 63	 22	 13
 巽=CFO	 46	 57	 50	 28	 32	 48	 18	 44
 坤=COO	 2	 20	 35	 45	 16	 8	 23	 12